

AUGLÝSING

um tvísköttunarsamning við Japan.

Samningur milli Íslands og Japans til að afnema tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og að koma í veg fyrir skattsvik og skattundanskot, sem gerður var í Reykjavík 15. janúar 2018, öðlast gildi 31. október 2018.

Samkvæmt 3. mgr. 30. gr. samningsins skulu ákvæði 26. gr., er varða skipti á upplýsingum, og 27. gr., um aðstoð við innheimtu skatta, koma til framkvæmda frá og með gildistökudeginum 31. október 2018. Að öðru leyti kemur samningurinn, sbr. 1. mgr. 30. gr., til framkvæmda frá 1. janúar 2019.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.
Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 26. október 2018.

Guðlaugur Þór Þórðarson.

Sturla Sigurjónsson.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR MILLI
ÍSLANDS OG JAPANS
TIL AÐ AFNEMA TVÍSKÖTTUN
AÐ ÞVÍ ER VARÐAR SKATTA Á TEKJUR
OG AÐ KOMA Í VEG FYRIR SKATTSVIK OG SKATTUNDANSKOT

ÍSLAND og JAPAN,

sem vilja þróa efnahagstengsl sín enn frekar og efla samstarf sín á milli í skattamálum,

sem hyggjast gera samning um að afnema tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur, án þess tækifæri skapist til að komast alfarið hjá skattlagningu eða lækka skatta með skattsvikum eða skattundanskotum (m.a. með ráðstöfunum sem byggjast á samningsmisnotkun sem miðar að því að öðlast ávinning sem kveðið er á um í samningi þessum, óbeint til hagsbóta fyrir aðila með heimilisfesti í þriðju ríkjum),

hafa komið sér saman um eftirfarandi:

1. gr.

Aðilar sem samningurinn tekur til.

- Samningur þessi tekur til aðila sem eru heimilisfastir í öðru eða báðum samningsríkjunum.
- Að því er varðar samning þennan skal litið á tekjur, sem stafa frá eða í gegnum rekstrareiningu eða kerfi sem hlýtur meðferð sem væri gagnsætt að öllu leyti eða að hluta í fjárhagslegu tilliti samkvæmt skattalögum hvors samningsríkis sem er, sem tekjur aðila með heimilisfesti í samningsríki, en aðeins að því marki sem tekjurnar fá sömu skattalegu meðferð fyrrnefnds ríkis og tekjur aðila með heimilisfesti í því ríki. Í engu tilviki skal túlka ákvæði þessarar málsgreinar þannig að þau hafi áhrif á rétt samningsríkis til að skattleggja aðila með heimilisfesti í því samningsríki. Að því er þessa málsgrein varðar merkir hugtakið „gagnsær í fjárhagslegu tilliti“ aðstæður þar sem tekjur rekstrareiningar eða kerfis, eða hluti þeirra, eru, á grundvelli skattalaga samningsríkis, ekki skattlagðar sem tekjur viðkomandi rekstrareiningar eða kerfis heldur sem tekjur þeirra aðila sem eiga eignarhlut í fyrrnefndri rekstrareiningu eða kerfi, rétt eins og

fyrirnefndir aðilar hafi aflað þeirra tekna eða hluta þeirra á þeim tíma þegar þær eða hlutar þeirra eru innleystar eða innleystir, hvort sem rekstareiningin eða kerfið ráðstafar þeim til slíkra aðila eða ekki.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til.

1. Gildandi skattar, sem samningur þessi tekur til, eru þessir:
 - a) á Íslandi:
 - i. tekjuskattar ríkissjóðs,
 - ii. útsvar til sveitarfélaganna og
 - iii. sérstakur kolvetnisskattur
(hér á eftir nefnt „íslenskur skattur“) og
 - b) í Japan:
 - i. tekjuskattur,
 - ii. fyrirtækjaskattur,
 - iii. sérstakur tekjuskattur vegna endurreisnar,
 - iv. staðbundinn fyrirtækjaskattur og
 - v. staðbundnir íbúaskattar
(hér á eftir nefndur „japanskur skattur“).
2. Samningurinn skal einnig taka til allra þeirra skatta sömu eða að verulegu leyti svipaðrar tegundar sem lagðir eru á eftir undirritunardag hans til viðbótar við eða í staðinn fyrir gildandi skatta. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu tilkynna hvort öðru um allar verulegar breytingar sem gerðar hafa verið á skattalögum þeirra.

3. gr.

Almennar skilgreiningar.

1. Í þessum samningi er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir nema annað leiði af samhenginu:
 - a) „Ísland“ merkir, þegar heitið er notað í landfræðilegum skilningi, yfirráðasvæði Íslands, þar með talin landhelgi þess og sérhvert það svæði utan landhelginnar þar sem Ísland hefur samkvæmt þjóðarétti lögsögu eða fullveldisréttindi að því er varðar hafsbotninn, botnlög hans og hafið yfir honum og náttúruauðlindir þeirra,
 - b) „Japan“ merkir, þegar heitið er notað í landfræðilegum skilningi, allt yfirráðasvæði Japans, þar með talin landhelgi þess, þar sem lög er varða japanskan skatt gilda og allt svæðið utan landhelgi Japans, þar með talinn hafsbotninn og botnlög hans, þar sem Japan hefur samkvæmt þjóðarétti fullveldisréttindi og þar sem lög er varða japanskan skatt gilda,
 - c) „samningsríki“ og „hitt samningsríkið“ merkir Ísland eða Japan eftir því sem samhengið gefur til kynna,
 - d) með „aðili“ er átt við einstakling, félag og sérhver önnur samtök aðila,
 - e) „félag“ merkir sérhver persóna að lögum eða sérhver eining sem hlýtur meðferð sem persóna að lögum að því er skatta varðar,
 - f) „fyrirtæki“ nær til reksturs hvers konar atvinnustarfsemi,
 - g) „fyrirtæki í samningsríki“ og „fyrirtæki í hinu samningsríkinu“ merkir fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í samningsríki og fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, eftir því sem við á,
 - h) „flutningar á alþjóðaleiðum“ merkir flutningar með skipi eða loftfari sem rekið er af fyrirtæki í samningsríki nema skipið eða loftfarið sé eingöngu notað milli staða í hinu samningsríkinu,
 - i) „bært stjórnvald“ merkir:
 - i. í tilviki Íslands, fjármála- og efnahagsráðherra eða viðurkenndan fulltrúa ráðherra og
 - ii. í tilviki Japans, fjármálaráðherra eða viðurkenndan fulltrúa hans,
 - j) „ríkisborgari“ merkir með tilliti til samningsríkis:
 - i. hvern þann mann sem hefur ríkisfang í því samningsríki og
 - ii. hver sá lögaðili, sameignarfélag eða samtök sem byggir réttarstöðu sína sem slíka á gildandi lögum í því samningsríki,

- k) „starfsemi“ felur m.a. í sér sérfræðipjónustu og aðra sjálfstæða starfsemi og
 - l) „lífeyrissjóður“ merkir aðili sem er:
 - i. stofnsettur á grundvelli laga samningsríkis,
 - ii. er rekinn til þess að hafa umsjón með eða sjá fyrir lífeyri, eftirlaunum eða öðrum svipuðum greiðslum eða afla tekna í þágu annarra lífeyrissjóða og
 - iii. undanþeginn sköttum í samningsríkinu að því er varðar tekjur sem rekja má til þeirrar starfsemi sem er lýst í ii. lið.
2. Við framkvæmd samningsríkis á ákvæðum þessa samnings á hverjum tíma skulu öll hugtök, sem ekki eru skilgreind í samningnum, nema annað leiði af samhenginu, hafa sömu merkingu og þau hafa á þeim tíma samkvæmt lögum viðkomandi samningsríkis að því er varðar þá skatta sem samningurinn tekur til og skal hver merking, sem hugtakið hefur samkvæmt viðeigandi skattalögum þess samningsríkis, ganga framur þeirri merkingu sem hugtakið hefur samkvæmt öðrum lögum þess ríkis.

4. gr.

Heimilisfastur aðili.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „aðili heimilisfastur í samningsríki“ sérhvern þann aðila sem, samkvæmt lögum þess samningsríkis, er skattskyldur þar vegna búsetu, heimilisfesti, aðseturs stjórnar eða aðalskrifstofu, aðseturs framkvæmdastjórnar eða af öðrum svipuðum ástæðum og felur einnig í sér það samningsríki og sjálfstjórnarhéruð eða sveitarstjórnir þess. Hugtakið felur þó ekki í sér neinn þann aðila sem eingöngu er skattskyldur í þessu samningsríki af tekjum sem eiga uppruna sinn í því samningsríki.
2. Þegar maður telst heimilisfastur í báðum samningsríkjum skv. 1. mgr. skal ákvarða stöðu hans með eftirfarandi hætti:
 - a) maður telst einungis heimilisfastur í því samningsríki þar sem hann á fast heimili; eigi maður fast heimili í báðum samningsríkjum telst hann einungis heimilisfastur í því samningsríki sem hann er nánar tengdur persónulega og fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna),
 - b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvoru samningsríkinu maður hefur miðstöð persónuhagsmuna sinna eða, ef hann hefur fast heimili í hvorugu ríkinu, telst hann einungis heimilisfastur í því samningsríki þar sem hann dvelst að jafnaði,
 - c) ef maður dvelst að jafnaði í báðum samningsríkjunum eða í hvorugu þeirra telst hann einungis heimilisfastur í því samningsríki þar sem hann á ríkisfang,
 - d) ef maður á ríkisfang í báðum samningsríkjunum eða í hvorugu þeirra skulu bæir stjórnvöld í samningsríkjunum leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.
3. Þegar aðili, annar en maður, telst heimilisfastur í báðum samningsríkjunum samkvæmt 1. mgr. skulu bæir stjórnvöld í samningsríkjunum leitast við að ákvarða, með gagnkvæmu samkomulagi, í hvaða samningsríki sá aðili skuli teljast heimilisfastur að því er samning þennan varðar, að teknu tilliti til þess hvar stjórn hans eða aðalskrifstofa er, raunveruleg framkvæmdastjórn hans hefur aðsetur, hvar hann er skráður sem lögaðili eða lögformlega stofnaður með öðrum hætti og öðrum þáttum sem skipta máli. Ef slíkt samkomulag er ekki fyrir hendi skal þessi aðili ekki eiga rétt á neins konar ívilnunum eða undanþágu frá skatti sem kveðið er á um í samningnum.

5. gr.

Föst starfsstöð.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „föst starfsstöð“ fasta atvinnustöð þar sem atvinnustarfsemi fyrirtækis fer fram að nokkru eða öllu leyti.
2. Hugtakið „föst starfsstöð“ tekur einkum til:
 - a) aðseturs framkvæmdastjórnar,
 - b) útibús,
 - c) skrifstofu,
 - d) verksmiðju,
 - e) verkstæðis og
 - f) námu, olíu- eða gaslindar, grjótnámu eða annars staðar þar sem náttúruauðlindir eru nýttar.

3. Byggingarsvæði eða byggingar- eða uppsetningarframkvæmd telst því aðeins föst starfsstöð að hún standi lengur en tólf mánuði.
4. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar tekur hugtakið „föst starfsstöð“ ekki til:
 - a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu eða sýningu á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins,
 - b) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu er ætlað til geymslu eða sýningar,
 - c) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu er ætlaður til vinnslu hjá öðru fyrirtæki,
 - d) starfræksla fastrar atvinnustöðvar sem eingöngu er notuð í tengslum við kaup á vörum eða varningi eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið,
 - e) starfræksla fastrar atvinnustöðvar eingöngu í því skyni að sinna starfsemi fyrir fyrirtækið, sem ekki er tilgreind í a- til d-lið, að því tilskildu að um sé að ræða undirbúnings- eða stoðstarfsemi eða
 - f) starfræksla fastrar atvinnustöðvar sem nýtt er eingöngu til að reka hvers konar starfsemi sem samsett er úr þáttum sem falla undir a- til e-lið, enda felist öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu atvinnustöð vegna þessarar samsetningar í undirbúnings- eða stoðstarfsemi.
5. Ákvæði 4. mgr. skulu ekki gilda um fasta atvinnustöð, sem fyrirtæki notar eða starfrækir, ef fyrirtækið eða fyrirtæki sem það hefur nán tengsl við hefur með höndum starfsemi á sama stað eða á öðrum stað í sama samningsríki og:
 - a) fyrirtækið eða fyrirtæki sem það hefur nán tengsl við telst hafa myndað fasta starfsstöð á þeim stað eða öðrum stað samkvæmt ákvæðum þessarar greinar eða
 - b) heildarstarfsemi beggja fyrirtækja á sama staða eða fyrirtækisins og fyrirtækja sem það hefur nán tengsl við á þeim sama stað eða öðrum stað hér á landi, felst ekki í því að vera undirbúnings- eða stoðstarfsemi,að því tilskildu að starfsemi fyrirtækjanna eða sama fyrirtækis og fyrirtækis sem það hefur nán tengsl við á þeim stað eða öðrum stað myndi samverkandi aðgerðir sem bæta hvor aðra upp og eru hluti af samþættri starfsemi fyrirtækjanna.
6. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr., en með fyrirvara um ákvæði 7. mgr., þegar aðili hefur á hendi starfsemi fyrir samningsríki og þegar hann hefur heimild til að gera samninga fyrir hönd fyrirtækis eða gegnir að jafnaði lykilhlutverki sem leiðir til samningagerðar án efnislegrar breytingar af hálfu viðkomandi fyrirtækis og þessir samningar eru:
 - a) í nafni viðkomandi fyrirtækisins eða
 - b) vegna yfirfærslu eignaréttar eða veitingar notkunarréttar á eign sem fyrirtækið á eða hefur rétt til að notkunar á, eða
 - c) komnir til vegna þjónustustarfsemi fyrrnefnds fyrirtækis,skal það fyrirtæki teljast vera föst starfsstöð í því samningsríki að því er varðar hverja þá starfsemi sem sá aðili hefur með höndum fyrir fyrirtækið. Þetta á þó ekki við ef starfsemi þessa aðila er takmörkuð við þá starfsemi sem um ræðir í 4. mgr. og myndi ekki gera þessa föstu atvinnustöð að fastri starfsstöð samkvæmt ákvæðum þeirrar málsgreinar, þótt innt væri af hendi frá fastri atvinnustöð.
7. Ákvæði 6. mgr. gilda ekki þegar aðili, sem starfar í samningsríki af hálfu fyrirtækis í hinu samningsríkinu, hefur með höndum atvinnustarfsemi í fyrrnefnda samningsríkinu sem óháður umboðsaðili og kemur fram fyrir fyrirtækið innan marka venjulegs atvinnurekstrar þeirra.. Hinsvegar, komi aðili einvörðungu eða næstum einvörðungu fram fyrir hönd eins fyrirtækis eða fleiri, sem hann hefur nán tengsl við, skal sá aðili ekki talinn vera óháður aðili í skilningi þessarar málsgreinar að því er varðar slík fyrrnefnd fyrirtæki.
8. Að því er varðar ákvæði þessarar greinar telst aðili eða fyrirtæki hafa nán tengsl við fyrirtæki ef, að teknu tilliti til allra staðreynda og aðstæðna er máli skipta, annar hefur yfirráð yfir hinum eða báðir lúta yfirráðum sömu aðila eða fyrirtækja. Í öllu falli telst aðili eða fyrirtæki hafa nán tengsl við fyrirtæki ef annar á, beint eða óbeint, meira en helming raunverulegs hlutar í hinum (eða, ef um félag er að ræða, fer með meira en helming heildaratkvæða og á meira en helming heildarverðmætis hlutabréfa í félaginu eða raunverulegrar eignarhlutdeildar í því) eða ef annar

aðili eða fyrirtæki á, beint eða óbeint, meira en helming raunverulegs hlutar (eða, ef um félag er að ræða, fer með meira en helming heildaratkvæða og á meira en helming heildarverðmætis hlutabréfa í félaginu eða raunverulegrar eignarhlutdeildar í því) í viðkomandi aðila og fyrirtæki eða í fyrirtækjunum báðum.

9. Þótt félag sem er heimilisfast í samningsríki stjórn eða sé stjórnað af félagi sem er heimilisfast í hinu samningsríkinu eða hefur með höndum starfsemi í hinu samningsríkinu (annaðhvort frá fastrari starfsstöð eða á annan hátt) skal það í sjálfu sér ekki leiða til þess að annað hvort þessara félaga sé föst starfsstöð hins.

6. gr.

Tekjur af fasteign.

1. Tekjur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur af fasteign (þar með taldar tekjur af landbúnaði eða skógarnytjum) sem staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda samningsríkinu.
2. Hugtakið „fasteign“ skal hafa þá merkingu sem það hefur samkvæmt lögum þess samningsríkis þar sem fasteignin er. Í öllum tilvikum felur hugtakið í sér fylgifé með fasteign, áhöfn og tæki, sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnytjar, réttindi varðandi landeignir samkvæmt reglum einkamálaréttar, afnotarétt af fasteign og rétt til breytilegrar eða fastrar þóknunar sem endurgjald fyrir hagnýtingu eða rétt til hagnýtingar á námum, lindum og öðrum náttúruauðlindum; skip, bátar og loftför teljast ekki til fasteigna.
3. Ákvæði 1. mgr. gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu og hvers konar öðrum afnotum fasteignar.
4. Ákvæði 1. og 3. mgr. gilda einnig um tekjur af fasteign í eigu fyrirtækis.

7. gr.

Hagnaður af atvinnurekstri.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki skal einungis skattlagður í því samningsríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnurekstur í hinu samningsríkinu frá fastrari starfsstöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíka starfsemi með höndum má skattleggja hagnað í síðarnefnda samningsríkinu, sem má rekja til fastrar starfsstöðvar, í samræmi við ákvæði 2. mgr.
2. Að því er varðar þessa grein og 23. gr. er hagnaður, sem í hvoru samningsríki um sig má rekja til hinnar föstu starfsstöðvar, sem getið er í 1. mgr., sá hagnaður sem ætla mátti að komið hefði í hennar hlut, ekki síst í skiptum hennar við aðra hluta fyrirtækisins, ef hún væri sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki, sem hefði með höndum samskonar eða svipaðan atvinnurekstur við sömu eða svipaðar aðstæður, með tilliti til þeirra starfa sem innt eru af hendi, eigna sem eru notaðar og áhættu sem tekin er í gegnum föstu starfsstöðina og aðra hluta fyrirtækisins.
3. Þegar samningsríki, í samræmi við 2. mgr., leiðréttir hagnað sem rekja má til fastrar starfsstöðvar fyrirtækis eins samningsríkis og skattleggur samkvæmt því hagnað fyrirtækisins, sem hefur verið skattlagður í hinu samningsríkinu, skal hitt samningsríkið, að því marki sem unnt er til þess að komast hjá tvísköttun á þann hagnað, gera viðeigandi leiðréttingu á fjárhæð þess skatts sem lagður er á þennan hagnað. Við ákvörðun slíkrar leiðréttingar skulu bær stjórnvöld samningsríkjanna hafa samráð ef nauðsyn krefur.
4. Þegar hagnaður felur í sér tekjur, sem sérstök ákvæði eru um í öðrum greinum samnings þessa, skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

8. gr.

Siglingar og loftferðir.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því samningsríki.
2. Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. skal fyrirtæki í samningsríki undanþegið, að því er varðar rekstur skipa og loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum, í tilviki íslensks fyrirtækis, fyrirtækjaskatti í Japan og, í tilviki japansks fyrirtækis, öllum sköttum líkum fyrirtækjaskatti í Japan sem eru lagðir á á Íslandi eftir undirritunardag þessa samnings.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu einnig eiga við um hagnað sem hlýst af þátttöku í rekstrarsamvinnu, sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóðlegum rekstrarsamtökum.

9. gr.

Tengd fyrirtæki.

1. Þegar
 - a) fyrirtæki í samningsríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirlýðum fyrirtækis í hinu samningsríkinu eða á, beint eða óbeint, hluta af fjármagni þess eða
 - b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirlýðum fyrirtækis í samningsríki, svo og fyrirtækis í hinu samningsríkinu, eða eiga, beint eða óbeint, hluta af fjármagni þess, og fyrirtækin tvö semja eða setja í öðru hvoru tilvikinu skilmála um innbyrðis samband sitt á viðskipta- eða fjármálasviðinu, sem eru frábrugðnir því sem væri ef fyrirtækin væru óháð hvort öðru, má allur hagnaður, sem án þessara skilmála hefði runnið til annars fyrirtækisins, en rennur ekki til þess vegna skilmálanna, teljast til hagnaðar þess fyrirtækis og skattleggjast samkvæmt því.
2. Þegar samningsríki telur til hagnaðar fyrirtækis í því samningsríki, og skattleggur samkvæmt því, hagnað fyrirtækis í hinu samningsríkinu sem hefur verið skattlagður í því samningsríki og hagnaðurinn, sem þannig er innifalinn, er hagnaður sem hefði runnið til fyrirtækisins í fyrrnefnda samningsríkinu ef skilmálarnir, sem samið var um milli fyrirtækjanna tveggja, hefðu verið þeir sömu og samið hefði verið um milli óháðra fyrirtækja, skal síðarnefnda samningsríkið gera viðeigandi leiðréttingu á fjárhæð þess skatts sem lagður er þar á þennan hagnað. Við ákvörðun slíkrar leiðréttingar skal fullt tillit tekið til annarra ákvæða samnings þessa og skulu bær stjórnvöld samningsríkjanna hafa samráð ef nauðsyn krefur.
3. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal samningsríki ekki breyta hagnaði fyrirtækis í því samningsríki við þær aðstæður er um getur í fyrrnefndri málsgrein eftir að tíu ár eru liðin frá lokum þess skattárs þegar hagnaðurinn, sem myndi taka fyrrnefndri breytingu án þeirra skilmála er um getur í þeirri málsgrein, myndi renna til þess fyrirtækis. Ákvæði þessarar málsgreinar gilda ekki ef um ræðir svik eða vísvitandi vanrækslu.

10. gr.

Arður.

1. Arð, sem félag heimilisfast í samningsríki greiðir aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda samningsríkinu.
2. Slíkan arð má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem félagið sem greiðir arðinn er heimilisfast og samkvæmt lögum þess samningsríkis, en ef raunverulegur eigandi arðsins er heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn, sem þannig er á lagður, eigi vera hærri en:
 - a) 5 hundraðshlutar af vergri fjárhæð arðsins ef hinn raunverulegi eigandi er félag sem hefur, með beinum eða óbeinum hætti, átt um sex mánaða skeið, sem endar þann dag þegar réttur til arðsins er ákveðinn, a.m.k. 10 hundraðshluta af:
 - i. fjármagni þess félags sem er heimilisfast á Íslandi, þegar það greiðir út arðinn, eða
 - ii. atkvæðisrétti í því félagi sem er heimilisfast í Japan þegar það greiðir út arðinn, eða
 - b) 15 hundraðshlutar af vergri fjárhæð arðsins í öllum öðrum tilvikum.
3. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. skal arður, sem félag með heimilisfesti í samningsríki greiðir út, eingöngu vera skattskyldur í hinu samningsríkinu ef raunverulegur eigandi arðsins er heimilisfastur í síðarnefnda samningsríkinu og er annaðhvort:
 - a) félag sem hefur, með beinum eða óbeinum hætti, átt um sex mánaða skeið sem endar þann dag þegar réttur til arðsins er ákveðinn, a.m.k. 25 hundraðshluta af:
 - i. fjármagni þess félags sem er heimilisfast á Íslandi þegar það greiðir út arðinn, eða
 - ii. atkvæðisrétti í því félagi sem er heimilisfast í Japan þegar það greiðir út arðinn, eða
 - b) lífeyrissjóður, að því tilskildu að slíkur arður sé rakinn til þeirrar starfsemi er um getur í ii. lið 1. undirgr. 1. mgr. 3. gr.
4. Ákvæði 2. og 3. mgr. skulu engin áhrif hafa á skattlagningu félagsins að því er varðar þann hagnað sem arðurinn er greiddur af.

5. Ákvæði a-liðar í 2. mgr. og 3. mgr. gilda ekki þegar um ræðir arð sem er frádráttarþær við útreikning skattskyldra tekna þess félags sem greiðir út arðinn í því samningsríki þar sem það félag er heimilisfast.
6. Hugtakið „arður“ merkir í þessari grein tekjur af hlutabréfum eða öðrum réttindum, sem ekki eru skuldakröfur er veita rétt til hlutdeildar í hagnaði, svo og tekjur af öðrum réttindum sem farið er með við skattlagningu á sama hátt og tekjur af hlutabréfum samkvæmt lögum þess samningsríkis þar sem félagið, sem fer með úthlutunina, er heimilisfast.
7. Ákvæði 1., 2. og 3. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi arðsins er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem félagið, sem greiðir arðinn, er heimilisfast vegna fastrar atvinnustöðvar sem þar er staðsett og hlutareignin, sem arðurinn er greiddur af, er raunverulega bundin við slíka fasta starfsstöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. gilda.
8. Ef félag, sem er heimilisfast í samningsríki, fær hagnað eða tekjur frá hinu samningsríkinu getur síðarnefnda samningsríkið ekki skattlagt arðinn, sem félagið greiðir, nema að því leyti sem slíkur arður er greiddur aðila heimilisföstum í síðarnefnda samningsríkinu eða að því leyti sem hlutareignin, sem arðurinn er greiddur af, er raunverulega bundin við fasta starfsstöð í síðarnefnda samningsríkinu, né heldur skattlagt óúthlutaðan hagnað félagsins. Þetta gildir jafnt þótt arðurinn sem greiddur er eða óúthlutaði hagnaðurinn sé að öllu eða nokkru leyti hagnaður eða tekjur sem hafa myndast í síðarnefnda samningsríkinu.

11. gr.

Vextir.

1. Vexti, sem myndast í samningsríki og eru raunverulega í eigu aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, skal einungis skattleggja í síðarnefnda samningsríkinu.
2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er heimilt að skattleggja vexti, sem myndast í samningsríki og eru ákvarðaðir með vísun til kvittana, sölu, tekna, hagnaðar eða annars sjóðstreymis viðkomandi skuldara eða tengds aðila, til breytinga á virði eigna skuldans eða tengds aðila eða til arðs, úthlutunar sameignarfélags eða álíka greiðslu, sem skuldarinn eða tengdur aðili innir af hendi eða með vísun til annarra vaxta sem svipar til fyrrnefndra vaxta sem verða til í samningsríki, í því samningsríki samkvæmt lögum þess samningsríkis, en ef raunverulegur eigandi vaxtanna er heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn, sem þannig er álagður, ekki vera hærri en 10 hundraðshlutar af vergri fjárhæð vaxtanna.
3. Hugtakið „vextir“ merkir í þessari grein tekjur af hvers konar skuldakröfum, hvort sem þær eru tryggðar með veði í fasteign eða ekki og hvort sem þeim fylgir réttur til hlutdeildar í hagnaði skuldans eða ekki, og tekur hugtakið sérstaklega til tekna af ríkisverðbréfum og tekna af skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum, þar með talinn gengismunur og vinningar tengdir slíkum verðbréfum, skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum, sem og aðrar tekjur sem fá sömu skattalegu meðferð og tekjur af peningum sem eru lánaðir samkvæmt lögum þess samningsríkis þar sem teknanna er aflað. Tekjur, sem fjallað er um í 10. gr., og dráttarvextir teljast þó ekki vextir að því er þessa grein varðar.
4. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi vaxtanna er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi frá fastri starfsstöð í hinu samningsríkinu þar sem vextirnir myndast og skuldakrafan, sem vextirnir eru greiddir af, er raunverulega bundin við slíka fasta starfsstöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. gilda.
5. Vextir skulu taldir myndast í samningsríki þegar greiðandinn er heimilisfastur í því samningsríki. Ef sá aðili, sem vextina greiðir, hvort sem hann er heimilisfastur í samningsríki eða ekki, hefur fasta starfsstöð í samningsríki og skuldakrafan sem vextirnir eru greiddir af er tengd hinni föstu starfsstöð, og vextirnir eru gjaldfærðir hjá fyrrnefndri fastri starfsstöð, skulu þeir þó taldir myndast í því samningsríki þar sem hin fasta starfsstöð er staðsett.
6. Þegar vaxtafjárhæð er hærri, miðað við þá skuldakröfu sem hún er greidd af, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, en vaxtafjárhæðin, sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðar-

nefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin, sem umfram er, áfram skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig, að teknu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

12. gr.

Þóknanir.

1. Þóknanir, sem myndast í samningsríki og eru raunverulega í eigu aðila sem er heimilisfastur í hinu samningsríkinu, má einungis skattleggja í síðarnefnda samningsríkinu.
2. Hugtakið „þóknanir“ merkir í þessari grein hvers konar greiðslur sem tekið er við sem endurgjaldi fyrir afnot eða rétt til afnota af hvers konar höfundarrétti á verkum á sviði bókmennta, lista eða vísinda, þar með töldum kvikmyndum, hvers konar einkaleyfum, vörumerkjum, mynstri eða líkani, áætlun, leynilegri formúlu eða framleiðsluaðferð, eða upplýsingar um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda.
3. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi þóknanna er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi frá fastri starfsstöð í hinu samningsríkinu þar sem þóknanirnar myndast og réttindin eða eignin, sem gefur af sér þóknanirnar, er raunverulega bundin við slíka fasta starfsstöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. gilda.
4. Ef fjárhæð þóknanna er, miðað við þau afnot, réttindi eða upplýsingar sem þær eru greiðsla fyrir vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og annars aðila, hærri en sú fjárhæð, sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin, sem umfram er, áfram skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig, að teknu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

13. gr.

Söluhagnaður af eignum.

1. Hagnað, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur af sölu fasteignar sem getið er í 6. gr. og staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Hagnað, sem hlýst af sölu eignar, annarrar en fasteignar sem um getur í 6. gr., sem er hluti atvinnurekstrareignar fastrar starfsstöðvar sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, þar með talinn hagnað af sölu slíkrar fastrar starfsstöðvar (einni sér eða ásamt fyrirtækinu í heild), má skattleggja í síðarnefnda samningsríkinu.
3. Hagnað, sem fyrirtæki í samningsríki hlýtur af sölu skipa eða loftfara, sem notuð eru í flutningum á alþjóðaleiðum af fyrirtæki í því ríki, eða lausafjár, sem tengt er notkun slíkra skipa eða loftfara, skal einungis skattleggja í því samningsríki.
4. Hagnað, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur af sölu hlutabréfa í félagi eða sölu sambærilegra eignarhluta, til dæmis eignarhluta í sameignarfélagi eða fjárvörslusjóði, er heimilt að skattleggja í hinu samningsríkinu ef rekja má, á einhverjum tímapunkti 365 dögum fyrir sölnu, a.m.k. 50 hundraðshluta verðgildis þessara hlutabréfa eða þessara sambærilegu eignarhluta beint eða óbeint til fasteignar, sbr. skilgreiningu í 6. gr., í hinu samningsríkinu, nema viðskipti með téð hlutabréf eða sambærilega eignarhluti fari fram í viðurkenndri kauphöll sem er tilgreind í b-lið 7. mgr. 22. gr. og heimilisfasti aðilinn og þeir aðilar sem honum tengjast eiga samanlagt fimm hundraðshluta eða minna í flokki téðra hlutabréfa eða sambærilegra eignarhluta.
5. Hagnaður, sem hlýst af sölu annarra eigna en getið er í 1., 2., 3. og 4. mgr., skal einungis skattlagður í því samningsríki þar sem seljandinn er heimilisfastur.

14. gr.

Atvinnutekjur.

1. Með þeim undantekningum sem um ræðir í 15., 17. og 18. gr. skulu laun og annað svipað endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sitt, einungis skattlögð í því samningsríki nema starfið sé leyst af hendi í hinu samningsríkinu. Ef starfið er leyst þar af hendi má skattleggja endurgjaldið fyrir það í síðarnefnda samningsríkinu.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki, fær fyrir starf sem hann leysir af hendi í hinu samningsríkinu, einungis skattlagt í fyrrnefnda samningsríkinu ef:
 - a) viðtakandinn dvelur í hinu samningsríkinu í eitt eða fleiri skipti, þó ekki lengur en 183 daga samtals á 12 mánaða tímabili sem hefst eða lýkur á viðkomandi skattári og
 - b) endurgjaldið er greitt af eða fyrir hönd vinnuveitanda sem er ekki heimilisfastur í hinu samningsríkinu og
 - c) endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri starfsstöð sem vinnuveitandinn hefur í hinu samningsríkinu.
3. Þrátt fyrir undanfarandi ákvæði þessarar greinar má skattleggja endurgjald fyrir starf unnið um borð í skipi eða loftfari, sem fyrirtæki í samningsríki notar í flutningum á alþjóðaleiðum, í því samningsríki.

15. gr.

Stjórnarlaun.

Stjórnarlaun og aðrar svipaðar greiðslur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir setu í stjórn félags eða öðrum svipuðum stofnunum með heimilisfesti í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda samningsríkinu.

16. gr.

Listamenn og íþróttamenn.

1. Þrátt fyrir ákvæði 14. gr. má skattleggja tekjur aðila sem er heimilisfastur í samningsríki, sem hann aflar í hinu samningsríkinu með störfum sínum sem listamaður, s.s. í leikhúsi, kvikmyndum, hljóðvarpi eða sjónvarpi eða sem tónlistarmaður eða sem íþróttamaður, í síðarnefnda samningsríkinu.
2. Ef tekjur af starfi, sem listamaður eða íþróttamaður leysir af hendi sem slíkur, renna ekki til listamannsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila má, þrátt fyrir ákvæði 14. gr., skattleggja tekjurnar í því samningsríki þar sem starf listamannsins eða íþróttamannsins er leyst af hendi.

17. gr.

Eftirlaun.

Með fyrirvara um ákvæði 2. mgr. 18. gr. skal einungis skattleggja eftirlaun, greiðslur almannatrygginga og aðrar svipaðar greiðslur, sem eru raunverulega í eigu aðila sem er heimilisfastur í samningsríki, í því samningsríki. Þó má skattleggja slík eftirlaun, greiðslur almannatrygginga og aðrar svipaðar greiðslur í hinu samningsríkinu ef þær verða til í því samningsríki.

18. gr.

Opinbert starf.

1.
 - a) Laun og annað svipað endurgjald, sem greitt er af samningsríki eða sjálfstjórnarhéraði eða sveitarstjórn þess til manns fyrir störf hans í þjónustu þess samningsríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar, skulu einungis skattlögð í því samningsríki.
 - b) Slík laun og annað svipað endurgjald skulu þó einungis skattlögð í hinu samningsríkinu ef starfið er leyst þar af hendi og maðurinn er heimilisfastur í því samningsríki og:
 - i. er ríkisborgari þess samningsríkis eða
 - ii. tók ekki upp heimilisfesti í því samningsríki einvörðungu í þeim tilgangi að leysa þetta starf af hendi.
2.
 - a) Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal eftirlaun og annað svipað endurgjald, sem greidd eru af eða úr sjóðum stofnuðum af, samningsríki eða sjálfstjórnarhérað eða sveitarstjórn, til manns fyrir störf hans í þjónustu þess samningsríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar, einungis skattlögð í því samningsríki.
 - b) Slík eftirlaun og annað svipað endurgjald skulu þó einungis skattlögð í hinu samningsríkinu ef maðurinn er heimilisfastur þar og er jafnframt ríkisborgari í því samningsríki.

- Ákvæði 14., 15., 16. og 17. gr. skulu gilda um laun, eftirlaun og annað svipað endurgjald sem greitt er fyrir störf leyst af hendi í tengslum við atvinnurekstur á vegum samningsríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar þess.

19. gr.

Námsmenn.

Námsmaður eða starfsnemi, sem er eða var síðast fyrir komu sína til samningsríkis heimilisfastur í hinu samningsríkinu og dvelur í fyrrnefnda ríkinu einungis vegna náms síns eða þjálfunar, skal undanþeginn skattlagningu í því samningsríki á greiðslur sem hann fær til að standa straum af kostnaði við framfærslu sína, nám eða þjálfun, enda komi slíkar greiðslur frá aðilum utan þess samningsríkis. Undanþágan, sem kveðið er á um í þessari grein, gildir um starfsnema aðeins í allt að eitt ár frá þeim degi þegar þjálfun hans hefst fyrst í samningsríkinu.

20. gr.

Óvirkt sameignarfélag.

Þrátt fyrir önnur ákvæði samnings þessa er heimilt að skattleggja tekjur og hagnað, sem óvirkur meðeigandi fær vegna samnings um óvirkt sameignarfélag (Tokumei Kumiai) eða annars svipaðs samnings, í því samningsríki þar sem slíkar tekjur og hagnaður verða til og samkvæmt lögum þess samningsríkis.

21. gr.

Aðrar tekjur.

- Tekjur, sem eru raunverulega í eigu aðila með heimilisfesti í samningsríki og ekki er fjallað um í fyrri greinum samnings þessa, skulu einungis skattlagðar í því samningsríki og skiptir þá ekki máli hvar þeirra er aflað.
- Ákvæði 1. mgr. skulu ekki gilda um tekjur, að undanskildum tekjum af fasteign eins og hún er skilgreind í 2. mgr. 6. gr., ef raunverulegur eigandi teknanna, er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi í hinu samningsríkinu frá fastri starfsstöð sem þar er staðsett og réttindin eða eignin, sem tekjurnar stafa frá, er raunverulega bundin við slíka fasta starfsstöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. gilda.
- Þegar fjárhæð þeirra tekna sem getið er í 1. mgr. er, vegna sérstaks sambands milli heimilisfasts aðila er um getur í þeirri málsgrein og greiðandans eða milli þeirra beggja og annars aðila, hæri en sú fjárhæð tekna, sem getið er í 1. mgr., sem þeir hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skulu tekjurnar, sem umfram eru, vera áfram skattlagðar samkvæmt lögum hvors samningsríkis, að teknu tilhlýðilegu tilliti til annarra ákvæða þessa samnings.

22. gr.

Réttur til ávinnings.

- Aðili heimilisfastur í samningsríki á rétt á ávinningi, sem er veittur samkvæmt ákvæðum 3. mgr. 10. gr., 1. mgr. 11. gr. eða 1. mgr. 12. gr., sé slíkur heimilisfastur aðili hæfur aðili sbr. skilgreiningu í 2. mgr.
- Aðili heimilisfastur í samningsríki telst einungis hæfur aðili ef hann er annaðhvort:
 - maður,
 - ríkisstjórn fyrrnefnds samningsríkis, sjálfstjórnarhérað eða sveitarstjórn þess eða seðlabanki þess,
 - félag, að því tilskildu að regluleg viðskipti fari fram með meginflokk hlutabréfa þess í einni viðurkenndri kauphöll eða fleiri,
 - lífeyrissjóður, að því tilskildu að a.m.k. helmingur þeirra félagsaðila eða þátttakenda sem njóta ávinnings séu menn sem eru heimilisfastir í öðru hvoru samningsríkinu í upphafi þess skattárs þegar farið er fram á ávinning eða

- e) aðili, annar en maður að því tilskildu að heimilisfastir aðilar í hvoru samningsríki sem er, sem eru hæfir aðilar samkvæmt a-, b-, c- eða d-lið, fari með eða eigi, beint eða óbeint, a.m.k. 50 hundraðshluta atkvæðisréttar aðilans eða annarra raunverulegra eignarhluta í honum.
3. Aðili heimilisfastur í samningsríki á rétt á ávinningi, sem er veittur skv. 3. mgr. 10. gr., 1. mgr. 11. gr. eða 1. mgr. 12. gr., að því er varðar tekjur sem er lýst í viðeigandi málsgrein, ef:
- a) í tilviki lífeyrissjóðs, að minnsta kosti þrjár fjórðu þeirra sem njóta ávinnings, félagsaðila eða þátttakenda, eru jafngildir réttahafar, í upphafi þess skattárs þegar farið er fram á ávinning eða
- b) í öllum öðrum tilvikum, aðilar, sem eru jafngildir réttahafar, fara með eða eiga, beint eða óbeint, að minnsta kosti 75 hundraðshluta atkvæðisréttar fyrrnefnds heimilisfasts aðila eða annarra raunverulegra eignarhluta í honum.
4. Þegar ákvæðum e-liðar 2. mgr. og b-liðar 3. mgr. er beitt skal aðeins litið svo á að aðili heimilisfastur í samningsríki uppfylli skilyrðin, sem er lýst í þeim liðum, ef hann uppfyllir þau skilyrði á tólf mánaða tímabilinu sem greiðsludagurinn fellur undir (eða, ef um ræðir arðgreiðslur, ákvörðunardegi réttar til arðgreiðslna).
5. a) Aðili heimilisfastur í samningsríki á rétt á ávinningi, sem er veittur skv. 3. mgr. 10. gr., 1. mgr. 11. gr. eða 1. mgr. 12. gr., að því er varðar tekjur sem er lýst í viðeigandi málsgrein, ef:
- i. hann stundar atvinnustarfsemi í samningsríkinu (aðra en atvinnustarfsemi sem lýtur að því að stunda eða stýra fjárfestingum í eigin þágu nema starfsemin sé á sviði banka-, váttrygginga- eða verðbréfastarfsemi sem banki, váttryggingafélag eða verðbréfamiðlari stundar) og
- ii. tekjurnar verða til í tengslum við eða falla til vegna slíkrar atvinnustarfsemi.
- b) Ef aðili heimilisfastur í samningsríki hefur tekjur af atvinnustarfsemi sem hann stundar í hinu samningsríkinu eða hafi hann tekjur sem verða til í hinu samningsríkinu frá aðila sem hann hefur tengsl við, sem er lýst í a- eða b-lið 1. mgr. 9. gr., skal einungis litið svo á að skilyrðin, sem er lýst í a-lið þessarar málsgreinar, hafi verið uppfyllt, að því er fyrrnefndar tekjur varðar, ef sú atvinnustarfsemi sem er stunduð í fyrrnefnda samningsríkinu er umtalsverð miðað við þá atvinnustarfsemi sem er stunduð í hinu samningsríkinu. Ákvörðun þess efnis hvort atvinnustarfsemi teljist vera umtalsverð að því er þessa undirgrein varðar skal tekin á grundvelli allra staðreynda og aðstæðna.
- c) Þegar ákvarða skal hvort aðili stundi atvinnustarfsemi í samningsríki skv. a-lið skal litið svo á að viðkomandi atvinnustarfsemi, sem fer fram á vegum sameignarfélags sem aðilinn á aðild að, eða atvinnustarfsemi á vegum aðila, sem eru tengdir fyrrnefndum aðila, fari fram á vegum þess aðila. Aðili skal teljast tengdur öðrum ef annar á, beint eða óbeint, að minnsta kosti 50 hundraðshluta raunverulegra eignarhluta í hinum (eða, ef um ræðir félag, fer með að minnsta kosti 50 hundraðshluta atkvæðisréttar í félaginu) eða ef þriðji aðili á, beint eða óbeint, að minnsta kosti 50 hundraðshluta raunverulegra eignarhluta (eða, ef um ræðir félag, fer með að minnsta kosti 50 hundraðshluta atkvæðisréttar í félaginu) í hverjum aðila. Hvað sem öðru líður skal aðili talinn tengdur öðrum ef, á grundvelli allra staðreynda og aðstæðna, annar hefur yfirráð yfir hinum eða báðir lúta yfirráðum sama eða sömu aðila.
6. Aðili heimilisfastur í samningsríki, sem er hvorki hæfur aðili né á, skv. 3. eða 5. mgr., rétt á ávinningi samkvæmt ákvæðum 3. mgr. 10. gr., 1. mgr. 11. gr. eða 1. mgr. 12. gr., skal engu að síður eiga rétt á slíkum ávinningi ef bært stjórnvald í því samningsríki, þar sem gerð er krafa um ávinning, ákvarðar að það hafi ekki verið einn helsti tilgangurinn að öðlast slíkan ávinning með því að stofna, yfirtaka eða viðhalda fyrrnefndum heimilisföstum aðila og rekstri hans.
7. Í þessari grein hafa eftirfarandi hugtök þá merkingu sem hér segir:
- a) „meginflokkur hlutabréfa“ merkir sá flokkur eða þeir flokkar hlutabréfa í félagi sem hefur að baki sér meirihluta atkvæðamagns félagsins,
- b) „viðurkennd kauphöll“ merkir:
- i. kauphöll sem er stofnsett samkvæmt íslenskum lögum nr. 110/2007 um kauphallir,
- ii. kauphöll sem er stofnsett samkvæmt skilmálum japanskra laga um fjármálagerninga og miðlun (lög nr. 25/1948) og
- iii. hver önnur kauphöll sem bær stjórnvöld í samningsríkjunum koma sér saman um að viðurkenna að því er þessa grein varðar og

- c) „jafngildur réttthafi“ merkir aðila sem myndi eiga rétt á ávinningi, að því er varðar þær tekjur sem eru tilefni kröfu um ávinning samkvæmt þessum samningi á hendur samningsríki og samningsríkið veitir samkvæmt lögum sínum, þessum samningi eða öðrum alþjóðlegum samningi að því tilskildu að slíkur ávinningur jafngildi þeim ávinningi sem til stendur að veita vegna fyrrnefndra tekna samkvæmt samningnum.
8. a) Þegar:
- i. fyrirtæki í samningsríki fær tekjur frá hinu samningsríkinu og fyrrnefnda samningsríkið lítur svo á að hægt sé að rekja þær til fastrar starfstöðvar fyrirtækis sem er staðsett í þriðja samningsumdæmi og
 - ii. hagnaður, sem rekja má til þessarar föstu starfstöðvar, er undanþeginn skatti í fyrra samningsríkinu,
- skal ávinningur samkvæmt þessum skattasamningi ekki eiga við um tekjur þar sem skattur í þriðja samningsumdæminu er lægri en 60% af þeim skatti sem lagður yrði á tekjurnar í fyrra samningsríkinu ef fasta starfstöðin væri staðsett í því samningsríki. Í því tilviki skulu hverjar þær tekjur, sem ákvæði þessarar málsgreinar eiga við um, vera áfram skattskyldar samkvæmt lögum hins samningsríkisins, með fyrirvara um önnur ákvæði samningsins.
- b) Ákvæði a-liðar gilda ekki ef tekjur, sem verða til í hinu samningsríkinu, eins og lýst er í þeirri undirgrein, verða til í tengslum við eða falla til í virkri starfsemi föstu starfstöðvarinnar (aðra en starfsemi sem lýtur að því að stunda, stýra eða einfaldlega halda utan um fjárfestingar í þágu fyrirtækisins sjálfs nema starfsemin sé á sviði banka-, váttrygginga- eða verðbréfa-viðskipta sem banki, váttryggingafélag eða löggiltur verðbréfamiðlari stundar, eftir því sem við á).
- c) Ef synjað er um ávinning á grundvelli samnings þessa samkvæmt ákvæðum a-liðar að því er varðar tekjur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur fengið, er bæru stjórnvaldi í hinu samningsríkinu engu að síður heimilt að veita þennan ávinning, að því er varðar þessar tekjur, ef fyrrnefnt bært stjórnvald ákveður, sem svar við beiðni téðs heimilisfasts aðila, að réttlætlanlegt sé að veita slíkan ávinning í ljósi þeirra ástæðna að slíkur heimilisfastur aðili uppfyllti ekki kröfur a- og b-liðar. Bært stjórnvald í samningsríkinu, sem beiðni hefur verið beint til á grundvelli málsliðarins hér að framan frá aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, skal hafa samráð við bært stjórnvald í hinu samningsríkinu áður en það verður við eða synjar beiðninni.
9. Þrátt fyrir önnur ákvæði samnings þessa skal ekki veita ávinning á grundvelli samningsins vegna tekna ef réttmætt má telja, með hliðsjón af öllum viðeigandi staðreyndum og aðstæðum, að það að njóta ávinningsins hafi verið einn helsti tilgangurinn með tilhögun eða viðskiptum sem leiddi beint eða óbeint til slíks ávinnings nema staðfest sé að það að veita ávinninginn við þessar aðstæður myndi vera í samræmi við markmið og tilgang viðeigandi ákvæða samningsins.

23. gr.

Aðferðir til að komast hjá tvísköttun.

1. a) Fáí aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur, sem skattleggja má í Japan samkvæmt ákvæðum samnings þessa, skal Ísland heimila að fjárhæð jafngild japanska skattinum, sem er greiddur í Japan, sé dregin frá skatti á tekjur heimilisfasta aðilans.
 - b) Slíkur frádráttur skal þó ekki vera hærri en sá hluti tekjuskattsins, eins og hann er reiknaður áður en frádrátturinn er veittur, sem er rakinn til þeirra tekna sem heimilt er að skattleggja í Japan.
 - c) Fáí aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur, sem aðeins má skattleggja í Japan samkvæmt ákvæðum samnings þessa, er Íslandi heimilt að fella þær tekjur inn í skattstofninn en skal heimila að sá hluti tekjuskattsins, sem rekja má til þeirra tekna sem koma frá Japan, sé dreginn frá skatti á tekjur heimilisfasta aðilans.
2. Með fyrirvara um ákvæði japanskra laga varðandi heimild til að nota skatt, sem greiða ber í öðru landi en Japan, sem inneign á móti skatti í Japan þegar aðili heimilisfastur í Japan fær tekjur frá Íslandi, sem skattleggja má á Íslandi í samræmi við ákvæði þessa samnings, skal heimilt að nota fjárhæð skatts á Íslandi, sem greiða ber, sem inneign á móti skatti í Japan sem lagður er á

heimilisfasta aðilann. Fjárhæð inneignar skal þó ekki vera hærri en fjárhæð skattsins í Japan á þessar tekjur.

24. gr.

Bann við mismunun.

1. Ríkisborgarar samningsríkis skulu ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í hinu samningsríkinu en ríkisborgarar þess ríkis sæta eða unnt er að láta þá sæta við sömu aðstæður, einkum að því er varðar heimilisfesti. Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. gildir ákvæði þessarar málsgreinar einnig um aðila sem eru hvorki heimilisfastir í öðru né báðum samningsríkjanna.
2. Skattlagning fastrar starfsstöðvar, sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, skal ekki vera óhagstæðari í síðara samningsríkinu en skattlagning á fyrirtæki í því samningsríki sem hafa sams konar starfsemi með höndum. Þetta ákvæði skal ekki skýra þannig að það skyldi samningsríki til að veita aðilum heimilisföstum í hinu samningsríkinu nokkurn þann persónufrádrátt, ívilnanir og skattalækkanir vegna hjúskaparstöðu eða fjölskylduframsærslu sem það veitir þeim aðilum sem þar eru heimilisfastir.
3. Vextir, þóknarir og aðrar greiðslur, sem fyrirtæki í samningsríki greiðir heimilisföstum aðila í hinu samningsríkinu, skulu vera frádráttarbærar við ákvörðun skattskylds hagnaðar fyrirtækisins með sömu skilyrðum og hefðu þær verið greiddar aðila heimilisföstum í fyrrnefnda samningsríkinu nema ákvæði 1. mgr. 9. gr., 6. mgr. 11. gr., 4. mgr. 12. gr. eða 3. mgr. 21. gr. eigi við.
4. Þótt eignir fyrirtækja í samningsríki séu að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða undir stjórn eins eða fleiri aðila sem eru heimilisfastir í hinu samningsríkinu skulu þau ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða öðrum kröfum í því sambandi í fyrrnefnda samningsríkinu en fyrirtæki svipaðrar tegundar, sem eru heimilisföst í fyrrnefnda ríkinu, sæta eða unnt er að láta þau sæta.
5. Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. skulu ákvæði þessarar greinar gilda um hvers konar skatta hvaða nafni sem þeir nefnast, sem samningsríki eða sjálfstjórnarhéruð þess eða sveitarstjórnir leggja á.

25. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags.

1. Ef aðili telur að ráðstafanir, sem gerðar eru af öðru hvoru eða báðum samningsríkjunum, leiði eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar, sem ekki er í samræmi við ákvæði þessa samnings, getur hann, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt þau réttarúrræði sem lög þessara ríkja kveða á um, lagt málið fyrir bært stjórnvald í hvoru samningsríkinu sem er. Mál verður að leggja fyrir innan þriggja ára frá því að fyrsta tilkynningin berst um ráðstafanir sem leiða til skattlagningar sem ekki er í samræmi við ákvæði samningsins.
2. Ef bært stjórnvald telur að mótmælin séu á rökum reist en getur þó ekki sjálft leyst málið á viðunandi hátt skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í hinu samningsríkinu í því skyni að komast hjá skattlagningu sem er ekki í samræmi við ákvæði samningsins. Slíkt samkomulag skal koma til framkvæmda óháð öllum tímatakmarkunum sem í gildi eru samkvæmt landslögum samningsríkjanna.
3. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu, með gagnkvæmu samkomulagi, leitast við að leysa sérhvern vanda eða vafaatriði varðandi túlkun eða beitingu samningsins. Þau geta einnig haft samráð í því skyni að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem ekki er fjallað um í samningnum.
4. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum geta haft beint samband sín á milli, þar á meðal í sameiginlegri nefnd sem skipuð er þeim eða fulltrúum þeirra, í því skyni að ná samkomulagi í samræmi við undanfarandi málsgreinar þessarar greinar.
5. Þegar:
 - a) aðili hefur lagt mál sem fellur undir 1. mgr., fyrir bært stjórnvald samningsríkis á þeim grundvelli að ráðstafanir sem gerðar eru af öðru hvoru eða báðum samningsríkjum leiði til skattlagningar að því er hann varðar sem ekki eru í samræmi við ákvæði samnings þessa og
 - b) bærum stjórnvöldum reynist ekki unnt að ná samkomulagi til þess að leysa málið í samræmi við 2. mgr. innan tveggja ára frá því málið er lagt fyrir bært stjórnvald hins samningsríkisins,

skal leggja sérhvert óleyst mál sem komið hefur upp fyrir gerðardóm fari viðkomandi aðili fram á það. Ekki skal leggja óleyst mál fyrir gerðardóm ef dómstóll eða stjórnsludómstóll í öðru hvoru samningsríkinu hefur þegar úrskurðað um þau. Að því tilskyldu að aðili sem málið hefur bein áhrif á hafni ekki gagnkvæmu samkomulagi sem kemur gerðardómsúrskurðinum í framkvæmd skal úrskurður gerðardóms vera bindandi gagnvart báðum samningsríkjunum og honum komið í framkvæmd enda þótt kveðið sé á um tímafresti í innlendri löggjöf samningsríkjanna. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu, með gagnkvæmu samkomulagi, setja nánari reglur um framkvæmd þessarar málsgreinar.

26. gr.

Skipti á upplýsingum.

1. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu skiptast á upplýsingum sem séð verður að skipti máli fyrir framkvæmd ákvæða samnings þessa eða framkvæmd eða fullnustu innlendra laga varðandi skatta, hverju nafni sem þeir nefnast, sem samningsríkin eða sjálfstjórnarhéruð eða sveitarstjórnir þeirra leggja á, að svo miklu leyti sem viðkomandi skattlagning fer ekki í bága við ákvæði samningsins. Skipti á upplýsingum takmarkast ekki af 1. og 2. gr.
2. Með allar upplýsingar, sem samningsríki veitir viðtöku skv. 1. mgr., skal fara sem trúnaðarmál á sama hátt og farið er með upplýsingar sem er aflað samkvæmt lögum þess samningsríkis og skulu þær eingöngu gerðar kunnar aðilum eða stjórnvöldum (þar með töldum dómstólum og stjórnslustofnunum) sem hafa með höndum álagningu eða innheimtu á þeim sköttum er um getur í 1. mgr., eða fullnustu- eða ákærvald varðandi þá skatta eða úrskurði um kærur vegna þeirra skatta eða eftirlit með framangreindu. Þessir aðilar eða stjórnvöld skulu einungis nota upplýsingarnar í ofangreindum tilgangi. Þeim er heimilt að gera slíkar upplýsingar opinberar við málarekstur fyrir dómstólum eða í dómsniðurstöðum. Þrátt fyrir framangreint má nota upplýsingar sem móttæknar eru í samningsríki í öðrum tilgangi ef nota má slíkar upplýsingar í slíkum tilgangi samkvæmt lögum beggja samningsríkjanna og bært stjórnvald þess samningsríkis, sem leggur til upplýsingarnar heimilar slíka notkun.
3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skal í engu tilviki túlka þannig að þau leggi þá skyldu á samningsríki:
 - a) að framkvæma stjórnsluráðstafanir sem víkja frá lögum og stjórnsluvenjum þess eða hins samningsríkisins,
 - b) að veita upplýsingar sem ekki er unnt að afla samkvæmt lögum eða almennum stjórnsluvenjum þess eða hins samningsríkisins,
 - c) að veita upplýsingar sem myndu ljósra upp leyndarmálum eða framleiðsluáðferðum á sviði viðskipta-, atvinnu-, iðnaðar-, verslunar- eða sérfræðipækkingar eða veita upplýsingar sem myndu stríða gegn allsherjarreglu væru þær gerðar opinberar,
 - d) að veita upplýsingar sem myndu leiða í ljós trúnaðarsamskipti milli skjólstæðings og lögmanns, málflutningsmanns eða annars viðurkennds, lagalegs fyrirsvarsmanns þegar fyrrnefnd samskipti:
 - i. verða í þeim tilgangi að leita eftir eða veita lögfræðiráðgjöf eða
 - ii. verða í þeim tilgangi að nota þau í yfirstandandi eða væntanlegum málarekstri.
4. Ef samningsríki leitar upplýsinga í samræmi við þessa grein skal hitt samningsríkið beita þeim áðferðum sem það hefur yfir að ráða til að afla þeirra upplýsinga sem óskað er eftir, jafnvel þótt síðarnefnda ríkið þurfi ekki á þeim að halda vegna eigin skattamála. Sú skuldbinding, sem felst í fyrri málslið þessarar málsgreinar, er háð takmörkunum 3. mgr., en í engu tilviki skal skýra þær takmarkanir þannig að þær séu notaðar til að heimila samningsríki að synja um veitingu upplýsinga af þeirri ástæðu einni að það sjálft hafi enga þörf fyrir þær.
5. Í engu tilviki skal túlka ákvæði 3. mgr. þannig að þau heimili samningsríki að synja um veitingu upplýsinga af þeirri ástæðu einni að þær séu í vörslu banka, annarrar fjármálastofnunar, tilnefnds aðila eða aðila sem kemur fram sem umboðsaðili eða annast fjármunavörslu eða af þeirri ástæðu að þær tengist hagsmunum eiganda aðila.

27. gr.

Aðstoð við innheimtu skatta.

1. Samningsríkin skulu aðstoða hvort annað við innheimtu skattkrafna. Aðstoðin takmarkast ekki af 1. og 2. gr. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu setja, með gagnkvæmu samkomulagi, ítarlegri reglur um beitingu þessarar greinar.
2. Hugtakið „skattkrafa“, eins og það er notað í þessari grein, merkir skuldafjárhæð vegna eftirtalinna skatta, svo fremi þessi skattheimta sé ekki andstæð þessum samningi eða öðrum gerningi, sem samningsríkin eiga aðild að, svo og vexti, stjórnsýslusektir og kostnað vegna innheimtu fjárhæðarinnar eða til viðhalds kröfunni:
 - a) á Íslandi:
 - i. skatta sem um getur í a-lið 1. mgr. 2. gr.,
 - ii. virðisaukaskatts,
 - iii. fjársýsluskatts,
 - iv. tryggingagjalds og
 - v. erfðafjárskatts,
 - b) í Japan:
 - i. skatta sem um getur í i.-iv. lið í b-lið 1. mgr. 2. gr.,
 - ii. sérstaks fyrirtækjaskatts vegna endurreisnar,
 - iii. neysluskatts,
 - iv. staðbundins neysluskatts,
 - v. erfðafjárskatts og
 - vi. skatts af gjöfum,
 - c) annarra skatta sem stjórnvöld í samningsríkjunum kunna að sammælast um öðru hverju gegnum diplómátsk orðsendingaskipti,
 - d) eins eða verulega líkra skatta, sem eru lagðir á eftir undirritunardag þessa samnings, til viðbótar þeim sköttum eða í stað þeirra skatta sem a-, b- eða c-liður taka til.
3. Þegar skattkrafa samningsríkis er aðfararhæf samkvæmt lögum þess samningsríkis og aðili, sem á að greiða hana, getur ekki, samkvæmt lögum þess samningsríkis, staðið gegn innheimtu hennar á þeim tíma skal skattkrafan samþykkt, að beiðni bærs stjórnvalds í því samningsríki, til þess að bært stjórnvald í hinu samningsríkinu geti innheimt hana. Hitt samningsríkið skal innheimta skattkröfuna í samræmi við ákvæði landslaga sem eiga við um aðfararhæfi og innheimtu innlendra skatta, eins og um væri að ræða eigin skattkröfu og sem uppfyllir þau skilyrði sem heimila hinu samningsríkinu að leggja fram beiðni samkvæmt þessari málsgrein.
4. Þegar samningsríki er heimilt samkvæmt landslögum að gera ráðstafanir til að viðhalda skattkröfu sinni með það að markmiði að innheimta hana skal skattkrafan samþykkt, að beiðni bærs stjórnvalds í því samningsríki, svo að bært stjórnvald í hinu samningsríkinu geti gert ráðstafanir til að viðhalda henni. Síðarnefnda samningsríkið skal gera ráðstafanir til að viðhalda skattkröfunni í samræmi við ákvæði eigin laga eins og það sjálft ætti skattkröfuna, jafnvel þótt hún sé ekki aðfararhæf í fyrirnefnda ríkinu á þeim tíma þegar ráðstöfununum er beitt eða sé í eigu aðila sem hefur rétt til að koma í veg fyrir innheimtu hennar.
5. Þrátt fyrir ákvæði 3. og 4. mgr. skal skattkrafa, sem bært stjórnvald í samningsríki samþykkir samkvæmt 3. eða 4. mgr., ekki háð tímamörkum eða njóta forgangs sem gildir um skattkröfu sem lög þess samningsríkis ná til vegna þess hvers eðlis hún er. Auk þess skal skattkrafa, sem bært stjórnvald í samningsríki samþykkir samkvæmt 3. eða 4. mgr., ekki njóta forgangs sem gildir um þá skattkröfu samkvæmt lögum hins samningsríkisins.
6. Aðgerðir, sem samningsríki grípur til samfara innheimtu skattkröfu sem bært stjórnvald í því samningsríki samþykkir samkvæmt 3. eða 4. mgr. og, væri gripið til þeirra af hálfu hins samningsríkisins, myndu hafa þau áhrif að fresta eða gera hlé á þeim tímamörkum sem gilda um skattkröfuna samkvæmt lögum síðarnefnda samningsríkisins, skulu hafa slík áhrif á grundvelli laga síðarnefnda samningsríkisins. Bært stjórnvald í fyrirnefnda samningsríkinu skal tilkynna bæru stjórnvaldi í hinu samningsríkinu um að það hafi gripið til slíkra aðgerða.
7. Málsmeðferð vegna tilvistar, gildis eða fjárhæðar skattkröfu samningsríkis skal ekki fara fram fyrir dómstólum eða stjórnsýslustofnunum hins samningsríkisins.

8. Ef viðkomandi skattkrafa, hvenær sem er eftir að beiðni hefur borist frá bæru stjórnvaldi samningsríkis skv. 3. eða 4. mgr. og áður en hitt samningsríkið hefur innheimt og sent viðkomandi skattkröfu til fyrrnefnda samningsríkisins, hættir að vera:
- skattkrafa fyrrnefnda samningsríkisins sem er aðfararhæf samkvæmt lögum þess samningsríkis og er í skuld aðila sem getur ekki, á þeim tíma, komið í veg fyrir innheimtu hennar samkvæmt lögum þess samningsríkis ef um er að ræða beiðni skv. 3. mgr., eða
 - skattkrafa fyrrnefnda samningsríkisins en því samningsríki er heimilt að gera ráðstafanir um að viðhalda kröfunni samkvæmt eigin lögum í því skyni að tryggja innheimtu hennar ef um er að ræða beiðni skv. 4. mgr.,
- skal bært stjórnvald í fyrrnefnda samningsríkinu þegar í stað tilkynna bæru stjórnvaldi í hinu samningsríkinu um það og skal bært stjórnvald í fyrrnefnda samningsríkinu, fresta eða fella niður beiðni sína fari síðarnefnda ríkið fram á það.
9. Ákvæði þessarar greinar skal í engu tilviki skýra þannig að þau leggi þá skyldu á samningsríki:
- að framkvæma stjórnsluraráðstafanir sem víkja frá lögum og stjórnsluvenjum þess eða hins samningsríkisins,
 - að gera ráðstafanir sem myndu stríða gegn allsherjarreglu,
 - að veita aðstoð ef hitt samningsríkið hefur ekki gert allar eðlilegar ráðstafanir til að innheimta eða viðhalda kröfunni, eftir atvikum, sem heimilaðar eru samkvæmt lögum þess eða stjórnsluvenju,
 - að veita aðstoð í þeim tilvikum þegar stjórnsluálag á það samningsríki er greinilega ekki í hlutfalli við þann ávinning sem hitt samningsríkið getur vænst.

28. gr.

Sendiráðsmenn og starfsmenn ræðisskrifstofa.

Ekkert í samningi þessum skal hafa áhrif á skattaívilnanir sem sendiráðsmenn eða starfsmenn ræðisskrifstofa njóta samkvæmt almennum þjóðaréttarreglum eða ákvæðum sérstakra samninga.

29. gr.

Fyrirsagnir.

Fyrirsagnir greina samnings þessa eru aðeins felldar inn til hægðarauka vegna tilvísana og hafa ekki áhrif á túlkun samningsins.

30. gr.

Gildistaka.

- Samþykkja skal samning þennan í samræmi við málsmeðferð skv. lögum hvors samningsríkis um sig og skal hann öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag þegar skipst hefur verið á diplómátskum orðsendingum sem gefa slíkt samþykki til kynna.
- Samningur þessi öðlast gildi:
 - á Íslandi:
 - að því er varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, vegna tekna sem aflað er 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar samningurinn öðlast gildi og
 - að því er varðar aðra skatta, vegna skatta sem leggja má á vegna skattárs sem hefst 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar samningurinn öðlast gildi og
 - í Japan:
 - að því er varðar skatta sem eru lagðir á í tengslum við skattár, vegna skatta fyrir skattár sem hefjast 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar samningurinn öðlast gildi og
 - að því er varðar skatta sem eru ekki lagðir á í tengslum við skattár, að því er varðar skatta sem eru lagðir á eða eftir 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar samningurinn öðlast gildi.

3. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. skulu ákvæði 26. og 27. gr. gilda frá þeim degi þegar samningur þessi öðlast gildi, án tillits til þess á hvaða degi skattarnir eru lagðir á eða þess skattárs sem skattarnir tengjast.

31. gr.

Uppsögn.

Samningur þessi gildir þar til sammingsríki segir honum upp. Hvort sammingsríki um sig getur sagt samningnum upp eftir diplómatískum leiðum með skriflegri tilkynningu um uppsögn til hins sammingsríkisins eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok almanaksárs sem hefst þegar fimm ár eru liðin frá gildistöku sammingsins. Í því tilviki fellur samningurinn úr gildi:

- a) á Íslandi:
 - i. að því varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, vegna tekna sem aflað er 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er send og
 - ii. að því er varðar aðra skatta, vegna skatta sem leggja má á vegna skattárs sem hefst 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er send og
- b) í Japan:
 - i. að því er varðar skatta sem eru lagðir á í tengslum við skattár, vegna skatta fyrir skattár sem hefst 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er send og
 - ii. að því er varðar skatta sem eru ekki lagðir á í tengslum við skattár, vegna skatta sem eru lagðir á 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er send.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð ríkisstjórna sinna, undirritað samning þennan.

GJÖRT í Reykjavík 15. janúar 2018 í tvíriti á ensku.

Fyrir hönd Íslands:
Guðlaugur Þór Þórðarson.

Fyrir hönd Japans:
Yasuhiko Kitagawa.

BÓKUN

Við undirritun samningsins milli Íslands og Japans um að afnema tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og að koma í veg fyrir skattsvik og skattundanskot (hér á eftir nefndur „samningurinn“) hafa Ísland og Japan komist að samkomulagi um að eftirfarandi ákvæði skuli vera óaðskiljanlegur hluti samningsins.

1. Að því er varðar 1. mgr. 2. gr. samningsins:

Hugtakið „tekjuskattar til ríkisins“, sem um getur í i. lið a-liðar fyrrnefndrar málsgreinar, merkir tekjuskattur einstaklinga, tekjuskattur félaga, fjármagnstekjuskattur og sérstakur fjársýsluskattur.

2. Að því er varðar 1. mgr. 4. gr. samningsins:

Litið er svo á að aðili sé „skattskyldur“ í samningsríki jafnvel þótt allar tekjur hans eða hluti þeirra séu undanþegnar skatti í því samningsríki með því að fullnægja kröfum um undanþágu sem eru tilgreindar í skattalögum í því samningsríkis.

3. Að því er varðar 5. mgr. 25. gr. samningsins:

- a) Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi samþykkja málsmeðferð í því skyni að tryggja að úrskurður gerðardóms komi til framkvæmda innan tveggja ára frá því að beiðni um gerðardómsmeðferð kemur fram, eins og um getur í 5. mgr. 25. gr. samningsins, nema aðgerð eða aðgerðarleysi aðila sem málið, sem er tilefni beiðni um gerðardómsmeðferð, hefur bein áhrif á komi í veg fyrir lausn málsins eða bær stjórnvöld í samningsríkjunum og fyrrnefndur aðili semji um annað.
- b) Gerðardómi skal komið á í samræmi við eftirfarandi reglur:
 - i. Í gerðardóminum skulu sitja þrjú gerðardómsmenn með sérfræðipækkingu eða reynslu á sviði alþjóðlegra skattamála.
 - ii. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu hvor um sig tilnefna einn gerðardómsmann, hvort sem hann er ríkisborgari í öðru hvoru samningsríkinu eða ekki. Gerðardómsmennirnir tveir, sem bær stjórnvöld í samningsríkjunum tilnefna, skulu tilnefna þriðja gerðardómsmanninn sem skal vera formaður gerðardómsins í samræmi við þá málsmeðferð sem bær stjórnvöld í samningsríkjunum koma sér saman um.
 - iii. Enginn gerðardómsmaður skal vera starfsmaður skattyfirvalda í öðru hvoru samningsríkinu né heldur skal hann hafa fjallað með einhverjum hætti um það mál sem er tilefni beiðni um gerðardómsmeðferð. Þriðji gerðardómsmaðurinn skal ekki vera ríkisborgari í öðru hvoru samningsríkinu né heldur skal hann að jafnaði hafa haft búsetu í öðru hvoru samningsríkinu eða starfað fyrir annað hvort samningsríkjanna.
 - iv. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu sjá til þess að allir gerðardómsmenn séu því sammála, í yfirlýsingum til bærra stjórnvalda í samningsríkjunum áður en þeir hefja störf við gerðardóminn, að uppfylla og vera bundnir af sömu skuldbindingum um trúnað og um að birta ekki upplýsingar á borð við þær sem kveðið er á um í 2. mgr. 26. gr. samningsins og landslögum samningsríkjanna.
 - v. Bær stjórnvöld í hvoru samningsríki um sig skulu bera kostnað vegna tilnefnds gerðardómsmanns síns og eigin kostnað. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu bera kostnað að jöfnu vegna þriðja gerðardómsmannsins og annarra útgjalda vegna málsmeðferðar fyrir gerðardómi.
- c) Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu veita, án ástæðulausrar tafar, öllum gerðardómsmönnum nauðsynlegar upplýsingar vegna úrskurðar gerðardómsins.
- d) Fara skal með úrskurð gerðardóms með eftirfarandi hætti:
 - i. Úrskurður gerðardóms hefur ekki fordæmisgildi.
 - ii. Úrskurður gerðardóms skal vera endanlegur nema í ljós komi að dómstóll í öðru hvoru samningsríkinu geti ekki framfylgt þeim úrskurði sakir brots á ákvæðum 5. mgr. 25. gr. samningsins, þessarar málsgreinar eða annarrar málsmeðferðarreglu sem er ákveðin í samræmi við 5. mgr. 25. gr. samningsins og a-lið og ástæða er til að ætla að hafi haft áhrif á úrskurðinn. Komi í ljós að ekki er unnt að framfylgja úrskurðinum vegna brotsins skal

- litið svo á að beiðni um gerðardómsmeðferð hafi ekki verið lögð fram og að gerðardómsmeðferðin hafi ekki farið fram (nema að því er varðar iv. og v. lið b-liðar).
- e) Ef, einhvern tímann áður en gerðardómurinn fellir úrskurð í máli fyrir bær stjórnvöld í samningsríkjunum og þann aðila sem lagði fram beiðni um gerðardómsmeðferð vegna málsins:
- i. bær stjórnvöld í samningsríkjunum komast að gagnkvæmu samkomulagi um lausn málsins skv. 2. mgr. 25. gr. samningsins eða
 - ii. aðilinn dregur beiðni um gerðardómsmeðferð til baka eða
 - iii. dómstóll eða stjórnsludómstóll í öðru hvoru samningsríkinu fellir úrskurð í málinu meðan á gerðardómsmeðferð stendur, skal málsmeðferðinni skv. 25. gr. samningsins hætt vegna málsins.
- f) Þegar mál, sem er tilefni beiðni um gerðardómsmeðferð, er í biðstöðu vegna málaferla eða áfrýjunar, skal gagnkvæmt samkomulag til framkvæmdar gerðardómsúrskurði í málinu ekki teljast samþykkt af hálfu aðila, sem málið hefur bein áhrif á, ef aðili, sem málið hefur bein áhrif á og á aðild að málaferlum eða áfrýjun, dregur ekki til baka, innan 60 daga frá móttöku úrskurðar gerðardómsins, öll viðfangsefni sem eru til meðferðar fyrir viðkomandi dómstóli eða stjórnsludómstóli sem hafa verið leyst í gerðardómsmeðferðinni. Í því tilviki skal málið ekki teljast tækt til frekari umfjöllunar af hálfu bærra stjórnvalda í samningsríkjunum.
- g) Ákvæði 5. mgr. 25. gr. samningsins og þessarar málsgreinar skulu ekki gilda um mál sem falla undir 3. mgr. 4. gr. samningsins.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð ríkisstjórna sinna, undirritað bókun þessa.

GJÖRT í Reykjavík, 15. janúar 2018 í tvíriti á ensku.

Fyrir hönd Íslands:
Guðlaugur Þór Þórðarson.

Fyrir hönd Japans:
Yasuhiko Kitagawa.

CONVENTION BETWEEN
ICELAND AND JAPAN
FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME
AND THE PREVENTION OF TAX EVASION AND AVOIDANCE

Iceland and Japan,

Desiring to further develop their economic relationship and to enhance their co-operation in tax matters, Intending to conclude a Convention for the elimination of double taxation with respect to taxes on income without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in this Convention for the indirect benefit of residents of third States),

Have agreed as follows:

ARTICLE 1
PERSONS COVERED

1. This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.
2. For the purposes of this Convention, income derived by or through an entity or arrangement that is treated as wholly or partly fiscally transparent under the tax law of either Contracting State shall be considered to be income of a resident of a Contracting State but only to the extent that the income is treated, for purposes of taxation by that Contracting State, as the income of a resident of that Contracting State. In no case shall the provisions of this paragraph be construed so as to affect a Contracting State's right to tax the residents of that Contracting State. For the purposes of this paragraph, the term "fiscally transparent" means situations where, under the tax law of a Contracting State, income or part thereof of an entity or arrangement is taxed not at the level of the entity or arrangement but at the level of the persons who have an interest in that entity or arrangement as if that income or part thereof were directly derived by such persons at the time when that income or part thereof is realised whether or not that income or part thereof is distributed by that entity or arrangement to such persons.

ARTICLE 2
TAXES COVERED

1. The existing taxes to which this Convention shall apply are:
 - (a) in Iceland:
 - (i) the income taxes to the state (tekjuskattar ríkissjóðs);
 - (ii) the income tax to the municipalities (útsvar til sveitarfélaganna); and
 - (iii) the special hydrocarbon tax (sérstakur kolvetnissskattur) (hereinafter referred to as "Icelandic tax"); and
 - (b) in Japan:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the corporation tax;
 - (iii) the special income tax for reconstruction;
 - (iv) the local corporation tax; and
 - (v) the local inhabitant taxes (hereinafter referred to as "Japanese tax").
2. This Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

ARTICLE 3
GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term “Iceland”, when used in a geographical sense, means the territory of Iceland, including its territorial sea, and any area beyond the territorial sea within which Iceland, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights with respect to the seabed, its subsoil and its superjacent waters, and their natural resources;
 - (b) the term “Japan”, when used in a geographical sense, means all the territory of Japan, including its territorial sea, in which the laws relating to Japanese tax are in force, and all the area beyond its territorial sea, including the seabed and subsoil thereof, over which Japan has sovereign rights in accordance with international law and in which the laws relating to Japanese tax are in force;
 - (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Iceland or Japan, as the context requires;
 - (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
 - (e) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (f) the term “enterprise” applies to the carrying on of any business;
 - (g) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (i) the term “competent authority” means:
 - (i) in Iceland, the Minister of Finance and Economic Affairs or the Minister’s authorised representative; and
 - (ii) in Japan, the Minister of Finance or his authorised representative;
 - (j) the term “national”, in relation to a Contracting State, means:
 - (i) any individual possessing the nationality of that Contracting State; and
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State;
 - (k) the term “business” includes the performance of professional services and of other activities of an independent character; and
 - (l) the term “pension fund” means any person that is:
 - (i) established under the laws of a Contracting State;
 - (ii) operated principally to administer or provide pensions, retirement benefits or other similar remuneration or to earn income for the benefit of other pension funds; and
 - (iii) exempted from tax in that Contracting State with respect to income derived from the activities described in clause (ii).
2. As regards the application of this Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that Contracting State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that Contracting State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Contracting State.

ARTICLE 4
RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that Contracting State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of head or main office, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that Contracting State and any political subdivision or local authority

thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that Contracting State in respect only of income from sources in that Contracting State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - (b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to determine by mutual agreement the Contracting State of which such person shall be deemed to be a resident for the purposes of this Convention, having regard to its place of head or main office, its place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to any relief or exemption from tax provided by the Convention.

ARTICLE 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop; and
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any activity not listed in subparagraphs (a) to (d), provided that this activity has a preparatory or auxiliary character; or
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Paragraph 4 shall not apply to a fixed place of business that is used or maintained by an enterprise if the same enterprise or a closely related enterprise carries on business activities at the same place or at another place in the same Contracting State and:
 - (a) that place or other place constitutes a permanent establishment for the enterprise or the closely related enterprise under the provisions of this Article; or
 - (b) the overall activity resulting from the combination of the activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, is not of a preparatory or auxiliary character, provided that the business activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, constitute complementary functions that are part of a cohesive business operation.
6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 but subject to the provisions of paragraph 7, where a person is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise and, in doing so, habitually concludes contracts, or habitually plays the principal role leading to the conclusion of contracts that are routinely concluded without material modification by the enterprise, and these contracts are:
 - (a) in the name of the enterprise; or
 - (b) for the transfer of the ownership of, or for the granting of the right to use, property owned by that enterprise or that the enterprise has the right to use; or
 - (c) for the provision of services by that enterprise,that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
7. Paragraph 6 shall not apply where the person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State carries on business in the first-mentioned Contracting State as an independent agent and acts for the enterprise in the ordinary course of that business. Where, however, a person acts exclusively or almost exclusively on behalf of one or more enterprises to which it is closely related, that person shall not be considered to be an independent agent within the meaning of this paragraph with respect to any such enterprise.
8. For the purposes of this Article, a person or enterprise is closely related to an enterprise if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same persons or enterprises. In any case, a person or enterprise shall be considered to be closely related to an enterprise if one possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) or if another person or enterprise possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) in the person and the enterprise or in the two enterprises.
9. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other Contracting State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include

property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

ARTICLE 7 *BUSINESS PROFITS*

1. Profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that Contracting State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits that are attributable to the permanent establishment in accordance with the provisions of paragraph 2 may be taxed in that other Contracting State.
2. For the purposes of this Article and Article 23, the profits that are attributable in each Contracting State to the permanent establishment referred to in paragraph 1 are the profits it might be expected to make, in particular in its dealings with other parts of the enterprise, if it were a separate and independent enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions, taking into account the functions performed, assets used and risks assumed by the enterprise through the permanent establishment and through the other parts of the enterprise.
3. Where, in accordance with paragraph 2, a Contracting State adjusts the profits that are attributable to a permanent establishment of an enterprise of one of the Contracting States and taxes accordingly profits of the enterprise that have been charged to tax in the other Contracting State, that other Contracting State shall, to the extent necessary to eliminate double taxation on these profits, make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.
4. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8 *SHIPPING AND AIR TRANSPORT*

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.
2. Notwithstanding the provisions of Article 2, an enterprise of a Contracting State shall be exempt in respect of its carrying on the operation of ships or aircraft in international traffic from, in the case of an enterprise of Iceland, the enterprise tax of Japan and, in the case of an enterprise of Japan, any tax similar to the enterprise tax of Japan which is imposed after the date of signature of this Convention in Iceland.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

ARTICLE 9 *ASSOCIATED ENTERPRISES*

1. Where
 - (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that Contracting State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other Contracting State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned Contracting State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other Contracting State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, a Contracting State shall not change the profits of an enterprise of that Contracting State in the circumstances referred to in that paragraph after ten years from the end of the taxable year in which the profits that would be subjected to such change would, but for the conditions referred to in that paragraph, have accrued to that enterprise. The provisions of this paragraph shall not apply in the case of fraud or willful default.

ARTICLE 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State may also be taxed in that Contracting State according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which has owned directly or indirectly, for the period of six months ending on the date on which entitlement to the dividends is determined, at least 10 per cent of:
 - (i) in the case where the company paying the dividends is a resident of Iceland, the capital of that company; or
 - (ii) in the case where the company paying the dividends is a resident of Japan, the voting power of that company; or
 - (b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State shall be taxable only in the other Contracting State if the beneficial owner of the dividends is a resident of that other Contracting State and is either:
 - (a) a company which has owned directly or indirectly, for the period of six months ending on the date on which entitlement to the dividends is determined, at least 25 per cent of:
 - (i) in the case where the company paying the dividends is a resident of Iceland, the capital of that company; or
 - (ii) in the case where the company paying the dividends is a resident of Japan, the voting power of that company; or
 - (b) a pension fund, provided that such dividends are derived from the activities referred to in clause (ii) of subparagraph (l) of paragraph 1 of Article 3.
4. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.
5. The provisions of subparagraph (a) of paragraph 2 and paragraph 3 shall not apply in the case of dividends which are deductible in computing the taxable income of the company paying the dividends in the Contracting State of which that company is a resident.

6. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.
7. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
8. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other Contracting State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other Contracting State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other Contracting State, nor subject the company’s undistributed profits to a tax on the company’s undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other Contracting State.

ARTICLE 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other Contracting State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, interest arising in a Contracting State that is determined by reference to receipts, sales, income, profits or other cash flow of the debtor or a related person, to any change in the value of any property of the debtor or a related person or to any dividend, partnership distribution or similar payment made by the debtor or a related person, or any other interest similar to such interest arising in a Contracting State, may be taxed in that Contracting State according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures as well as other income that is subjected to the same taxation treatment as income from money lent by the laws of the Contracting State in which the income arises. Income dealt with in Article 10 and penalty charges for late payment shall not, however, be regarded as interest for the purposes of this Article.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply

only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 12
ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other Contracting State.
2. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, or any patent, trade mark, design or model, plan, or secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 13
CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. Gains from the alienation of any property, other than immovable property referred to in Article 6, forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other Contracting State.
3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated by that enterprise in international traffic or any property, other than immovable property referred to in Article 6, pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that Contracting State.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares of a company or comparable interests, such as interests in a partnership or trust, may be taxed in the other Contracting State if, at any time during the 365 days preceding the alienation, these shares or comparable interests derived at least 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property, as defined in Article 6, situated in that other Contracting State, unless such shares or comparable interests are traded on a recognised stock exchange specified in subparagraph (b) of paragraph 7 of Article 22 and the resident and persons related to that resident own in the aggregate 5 per cent or less of the class of such shares or comparable interests.
5. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

ARTICLE 14
INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that Contracting State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other Contracting State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned Contracting State if:
 - (a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the taxable year concerned, and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other Contracting State, and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other Contracting State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that Contracting State.

ARTICLE 15
DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors, or of a similar organ, of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

ARTICLE 16
ENTERTAINERS AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Article 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from that resident's personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other Contracting State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson acting as such accrues not to the entertainer or sportsperson but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Article 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

ARTICLE 17
PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions, payments under a social security system and other similar remuneration beneficially owned by a resident of a Contracting State shall be taxable only in that Contracting State. However, such pensions, payments under a social security system and other similar remuneration may also be taxed in the other Contracting State if they arise in that other Contracting State.

ARTICLE 18
GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that Contracting State or political subdivision or local authority shall be taxable only in that Contracting State.

- (b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other Contracting State and the individual is a resident of that other Contracting State who:
 - (i) is a national of that other Contracting State; or
 - (ii) did not become a resident of that other Contracting State solely for the purpose of rendering the services.
- 2. (a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds which are created by or to which contributions are made by, a Contracting State or a political subdivision or local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that Contracting State or political subdivision or local authority shall be taxable only in that Contracting State.
- (b) However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other Contracting State.
- 3. The provisions of Articles 14, 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages, pensions, and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or local authority thereof.

ARTICLE 19
STUDENTS

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned Contracting State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that Contracting State, provided that such payments arise from sources outside that Contracting State. The exemption provided by this Article shall apply to a business apprentice only for a period not exceeding one year from the date on which he first begins his training in that Contracting State.

ARTICLE 20
SILENT PARTNERSHIP

Notwithstanding any other provisions of this Convention, any income and gains derived by a silent partner in respect of a silent partnership (Tokumei Kumiai) contract or another similar contract may be taxed in the Contracting State in which such income and gains arise and according to the laws of that Contracting State.

ARTICLE 21
OTHER INCOME

- 1. Items of income beneficially owned by a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that Contracting State.
- 2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the beneficial owner of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
- 3. Where, by reason of a special relationship between the resident referred to in paragraph 1 and the payer or between both of them and some other person, the amount of the income referred to in paragraph 1 exceeds the amount which would have been agreed upon between them in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the income shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 22
ENTITLEMENT TO BENEFITS

1. A resident of a Contracting State shall be entitled to benefits granted by the provisions of paragraph 3 of Article 10, paragraph 1 of Article 11 or paragraph 1 of Article 12 if such resident is a qualified person as defined in paragraph 2.
2. A resident of a Contracting State is a qualified person only if such resident is either:
 - (a) an individual;
 - (b) the Government of that Contracting State, any political subdivision or local authority thereof, or the central bank thereof;
 - (c) a company, provided that its principal class of shares is regularly traded on one or more recognised stock exchanges;
 - (d) a pension fund, provided that, at the beginning of the taxable year for which the claim to the benefit is made, at least 50 per cent of its beneficiaries, members or participants are individuals who are residents of either Contracting State; or
 - (e) a person other than an individual, provided that residents of either Contracting State that are qualified persons by reason of subparagraph (a), (b), (c) or (d) own, directly or indirectly, at least 50 per cent of the voting power or other beneficial interests of the person.
3. A resident of a Contracting State shall be entitled to a benefit granted by the provisions of paragraph 3 of Article 10, paragraph 1 of Article 11 or paragraph 1 of Article 12 with respect to an item of income described in the respective paragraph if:
 - (a) in the case of a pension fund, at the beginning of the taxable year for which the claim to the benefit is made, at least 75 per cent of its beneficiaries, members or participants are individuals who are equivalent beneficiaries; or
 - (b) in all other cases, persons that are equivalent beneficiaries own, directly or indirectly, at least 75 per cent of the voting power or other beneficial interests of that resident.
4. For the purposes of applying the provisions of subparagraph (e) of paragraph 2 and subparagraph (b) of paragraph 3, a resident of a Contracting State shall be considered to satisfy the conditions described in those subparagraphs only if such resident satisfies those conditions during the twelve month period including the date of the payment (in the case of dividends, the date on which entitlement to the dividends is determined).
5.
 - (a) A resident of a Contracting State shall be entitled to a benefit granted by the provisions of paragraph 3 of Article 10, paragraph 1 of Article 11 or paragraph 1 of Article 12 with respect to an item of income described in the respective paragraph if:
 - (i) the resident is carrying on business in that Contracting State (other than the business of making or managing investments for the resident's own account, unless the business is banking, insurance or securities business carried on by a bank, insurance company or securities dealer); and
 - (ii) the item of income is derived in connection with, or is incidental to, that business.
 - (b) If a resident of a Contracting State derives an item of income from a business carried on by that resident in the other Contracting State or derives an item of income arising in the other Contracting State from a person that has with the resident a relationship described in subparagraph (a) or (b) of paragraph 1 of Article 9, the conditions described in subparagraph (a) of this paragraph shall be considered to be satisfied with respect to such item of income only if the business carried on in the first-mentioned Contracting State is substantial in relation to the business carried on in the other Contracting State. Whether such business is substantial for the purpose of this subparagraph shall be determined on the basis of all the facts and circumstances.
 - (c) In determining whether a person is carrying on business in a Contracting State under subparagraph (a), the business conducted by a partnership in which that person is a partner or the business conducted by persons connected to such person shall be deemed to be conducted by such person. A person shall be connected to another if one owns, directly or indirectly, at least 50 per cent of the beneficial interests in the other (or, in the case of a company, at least 50 per cent of the voting power of the company) or a third person owns, directly or indirectly,

at least 50 per cent of the beneficial interests (or, in the case of a company, at least 50 per cent of the voting power of the company) in each person. In any case, a person shall be considered to be connected to another if, on the basis of all the facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same person or persons.

6. A resident of a Contracting State that is neither a qualified person nor entitled under paragraph 3 or 5 to a benefit granted by the provisions of paragraph 3 of Article 10, paragraph 1 of Article 11 or paragraph 1 of Article 12 shall nevertheless be entitled to such benefit if the competent authority of the Contracting State to which the benefit is claimed determines that the establishment, acquisition or maintenance of such resident and the conduct of its operations did not have as one of the principal purposes the obtaining of such benefit.
7. For the purposes of this Article:
 - (a) the term “principal class of shares” means the class or classes of shares of a company which represent a majority of the voting power of the company;
 - (b) the term “recognised stock exchange” means:
 - (i) any stock exchange established under the Icelandic Law No. 110/2007 on Stock Exchanges;
 - (ii) any stock exchange established under the terms of the Financial Instruments and Exchange Law (Law No. 25 of 1948) of Japan; and
 - (iii) any other stock exchange which the competent authorities of the Contracting States agree to recognise for the purposes of this Article; and
 - (c) the term “equivalent beneficiary” means any person who would be entitled to a benefit, with respect to the item of income in respect of which the benefit of this Convention is claimed to a Contracting State, granted by that Contracting State under the law of that Contracting State, this Convention or any other international instrument, provided that such benefit is equivalent to the benefit to be granted to that item of income under the Convention.
8. (a) Where:
 - (i) an enterprise of a Contracting State derives income from the other Contracting State and the first-mentioned Contracting State treats such income as attributable to a permanent establishment of the enterprise situated in a third jurisdiction; and
 - (ii) the profits attributable to that permanent establishment are exempt from tax in the first-mentioned Contracting State,the benefits under this Convention shall not apply to any item of income on which the tax in the third jurisdiction is less than 60 per cent of the tax that would be imposed in the first-mentioned Contracting State on that item of income if that permanent establishment were situated in the first-mentioned Contracting State. In such a case, any income to which the provisions of this paragraph apply shall remain taxable according to the domestic law of the other Contracting State, notwithstanding any other provisions of the Convention.
- (b) The provisions of subparagraph (a) shall not apply if the income derived from the other Contracting State described in that subparagraph is derived in connection with or is incidental to the active conduct of a business carried on through the permanent establishment (other than the business of making, managing or simply holding investments for the enterprise’s own account, unless these activities are banking, insurance or securities activities carried on by a bank, insurance enterprise or registered securities dealer, respectively).
- (c) If the benefits under this Convention are denied pursuant to the provisions of subparagraph (a) with respect to an item of income derived by a resident of a Contracting State, the competent authority of the other Contracting State may, nevertheless, grant these benefits with respect to that item of income if, in response to a request by such resident, such competent authority determines that granting such benefits is justified in light of the reasons such resident did not satisfy the requirements of subparagraphs (a) and (b). The competent authority of the Contracting State to which a request has been made under the preceding sentence by a resident of the other Contracting State shall consult with the competent authority of that other Contracting State before either granting or denying the request.

9. Notwithstanding the other provisions of this Convention, a benefit under the Convention shall not be granted in respect of an item of income if it is reasonable to conclude, having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that benefit, unless it is established that granting that benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of the Convention.

ARTICLE 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. (a) When a resident of Iceland derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Japan, Iceland shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the Japanese tax paid in Japan.
(b) Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax on the income, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income that may be taxed in Japan.
(c) When a resident of Iceland derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, shall be taxable only in Japan, Iceland may include this income in the tax base but shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident that part of such tax which is attributable to the income derived from Japan.
2. Subject to the provisions of the laws of Japan regarding the allowance as a credit against Japanese tax of tax payable in any country other than Japan, where a resident of Japan derives income from Iceland which may be taxed in Iceland in accordance with the provisions of this Convention, the amount of Icelandic tax payable in respect of that income shall be allowed as a credit against the Japanese tax imposed on that resident. The amount of credit, however, shall not exceed the amount of the Japanese tax which is appropriate to that income.

ARTICLE 24

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other Contracting State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. The provisions of this paragraph shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other Contracting State than the taxation levied on enterprises of that other Contracting State carrying on the same activities. The provisions of this paragraph shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 6 of Article 11, paragraph 4 of Article 12 or paragraph 3 of Article 21 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned Contracting State.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned Contracting State are or may be subjected.
5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities.

ARTICLE 25
MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Contracting States, present his case to the competent authority of either Contracting State. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the provisions of this Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs of this Article.
5. Where,
 - (a) under paragraph 1, a person has presented a case to the competent authority of a Contracting State on the basis that the actions of one or both of the Contracting States have resulted for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, and
 - (b) the competent authorities are unable to reach an agreement to resolve that case pursuant to paragraph 2 within two years from the presentation of the case to the competent authority of the other Contracting State,any unresolved issues arising from the case shall be submitted to arbitration if the person so requests. These unresolved issues shall not, however, be submitted to arbitration if a decision on these issues has already been rendered by a court or administrative tribunal of either Contracting State. Unless a person directly affected by the case does not accept the mutual agreement that implements the arbitration decision, that decision shall be binding on both Contracting States and shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of these Contracting States. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this paragraph.

ARTICLE 26
EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that Contracting State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such

information may be used for such other purposes under the laws of both Contracting States and the competent authority of the Contracting State supplying the information authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy;
 - (d) to obtain or provide information that would reveal confidential communications between a client and an attorney, solicitor or other admitted legal representative where such communications are:
 - (i) produced for the purposes of seeking or providing legal advice; or
 - (ii) produced for the purposes of use in existing or contemplated legal proceedings.
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other Contracting State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

ARTICLE 27

ASSISTANCE IN THE COLLECTION OF TAXES

1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.
2. The term "revenue claim" as used in this Article means an amount owed in respect of the following taxes, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention or any other instrument to which the Contracting States are parties, as well as interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount:
 - (a) in Iceland:
 - (i) the taxes referred to in subparagraph (a) of paragraph 1 of Article 2;
 - (ii) the value-added tax (*virðisaukaskattur*);
 - (iii) the financial activities tax (*fjársýsluskattur*);
 - (iv) the social security tax (*tryggingagjald*); and
 - (v) the inheritance tax (*erfðafjárskattur*);
 - (b) in Japan:
 - (i) the taxes referred to in clauses (i) to (iv) of subparagraph (b) of paragraph 1 of Article 2;
 - (ii) the special corporation tax for reconstruction;
 - (iii) the consumption tax;
 - (iv) the local consumption tax;
 - (v) the inheritance tax; and
 - (vi) the gift tax;
 - (c) any other tax as may be agreed upon from time to time between the Governments of the Contracting States through an exchange of diplomatic notes;
 - (d) any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the taxes covered by subparagraph (a), (b) or (c).

3. When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that Contracting State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that Contracting State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that Contracting State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other Contracting State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other Contracting State that met the conditions allowing that other Contracting State to make a request under this paragraph.
4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that Contracting State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that Contracting State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other Contracting State shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other Contracting State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned Contracting State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by the competent authority of a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that Contracting State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that Contracting State by reason of its nature as such. In addition, a revenue claim accepted by the competent authority of a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that Contracting State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.
6. Acts carried out by a Contracting State in the collection of a revenue claim accepted by the competent authority of that Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 which if they were carried out by the other Contracting State would have the effect of suspending or interrupting the time limits applicable to the revenue claim in accordance with the laws of that other Contracting State shall have such effect under the laws of that other Contracting State. The competent authority of the first-mentioned Contracting State shall inform the competent authority of the other Contracting State of having carried out such acts.
7. Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.
8. Where, at any time after a request has been made by the competent authority of a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned Contracting State, the relevant revenue claim ceases to be
 - (a) in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned Contracting State that is enforceable under the laws of that Contracting State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that Contracting State, prevent its collection, or
 - (b) in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned Contracting State in respect of which that Contracting State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collectionthe competent authority of the first-mentioned Contracting State shall promptly notify the competent authority of the other Contracting State of that fact and, at the option of the competent authority of the other Contracting State, the competent authority of the first-mentioned Contracting State shall either suspend or withdraw its request.
9. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to carry out measures which would be contrary to public policy;

- (c) to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;
- (d) to provide assistance in those cases where the administrative burden for that Contracting State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State.

ARTICLE 28

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 29

HEADINGS

The headings of the Articles of this Convention are inserted for convenience of reference only and shall not affect the interpretation of the Convention.

ARTICLE 30

ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall be approved in accordance with the legal procedures of each of the Contracting States and shall enter into force on the thirtieth day after the date of exchange of diplomatic notes indicating such approval.
2. This Convention shall have effect:
 - (a) in Iceland:
 - (i) with respect to taxes withheld at source, for income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force; and
 - (ii) with respect to other taxes, for taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force; and
 - (b) in Japan:
 - (i) with respect to taxes levied on the basis of a taxable year, for taxes for any taxable years beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force; and
 - (ii) with respect to taxes levied not on the basis of a taxable year, for taxes levied on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the provisions of Articles 26 and 27 shall have effect from the date of entry into force of this Convention without regard to the date on which the taxes are levied or the taxable year to which the taxes relate.

ARTICLE 31

TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention by giving written notice of termination through diplomatic channels to the other Contracting State at least six months before the end of any calendar year beginning after expiry of five years from the date of entry into force of the Convention. In such event, the Convention shall cease to have effect:

- (a) in Iceland:
 - (i) with respect to taxes withheld at source, for income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given; and
 - (ii) with respect to other taxes, for taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given; and
- (b) in Japan:

Nr. 1

26. október 2018

- (i) with respect to taxes levied on the basis of a taxable year, for taxes for any taxable years beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice is given; and
- (ii) with respect to taxes levied not on the basis of a taxable year, for taxes levied on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

DONE in duplicate at Reykjavík this 15th day of January, 2018 in the English language.

For Iceland:
Guðlaugur Þór Þórðarson

For Japan:
Yasuhiko Kitagawa

PROTOCOL

At the signing of the Convention between Iceland and Japan for the Elimination of Double Taxation with respect to Taxes on Income and the Prevention of Tax Evasion and Avoidance (hereinafter referred to as “the Convention”), Iceland and Japan have agreed upon the following provisions, which shall form an integral part of the Convention.

1. With reference to paragraph 1 of Article 2 of the Convention:

The term “the income taxes to the state” referred to in clause (i) of subparagraph (a) of that paragraph means the personal income tax, the corporate income tax, the capital income tax and the special financial activities tax.

2. With reference to paragraph 1 of Article 4 of the Convention:

It is understood that a person is “liable to tax” in a Contracting State even where all or part of its income is exempted from tax in that Contracting State by satisfying the requirements for exemption specified in the tax laws of that Contracting State.

3. With reference to paragraph 5 of Article 25 of the Convention:

- (a) The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement establish a procedure in order to ensure that an arbitration decision will be implemented within two years from a request for arbitration as referred to in paragraph 5 of Article 25 of the Convention unless actions or inaction of a person directly affected by the case in respect of which the request for arbitration has been made hinder the resolution of the case or unless the competent authorities of the Contracting States and that person otherwise agree.
- (b) An arbitration panel shall be established in accordance with the following rules:
 - (i) An arbitration panel shall consist of three arbitrators who are individuals with expertise or experience in international tax matters.
 - (ii) Each of the competent authorities of the Contracting States shall appoint one arbitrator, whether he is a national of either Contracting State or not. The two arbitrators appointed by the competent authorities of the Contracting States shall appoint the third arbitrator who serves as the chair of the arbitration panel in accordance with the procedures agreed by the competent authorities of the Contracting States.
 - (iii) No arbitrator shall be an employee of the tax authority of either Contracting State, nor have dealt with the case in respect of which the request for arbitration has been made in any capacity. The third arbitrator shall not be a national of either Contracting State, nor have had his usual place of residence in either Contracting State, nor have been employed by either Contracting State.
 - (iv) The competent authorities of the Contracting States shall ensure that all arbitrators agree, in statements sent to each of the competent authorities of the Contracting States, prior to their acting in the arbitration proceedings, to abide by and be subject to the same confidentiality and non-disclosure obligations as those provided for in paragraph 2 of Article 26 of the Convention and the laws of the Contracting States.
 - (v) Each of the competent authorities of the Contracting States shall bear the costs of its appointed arbitrator and its own expenses. The costs of the third arbitrator and other expenses associated with the conduct of the arbitration proceedings shall be borne by the competent authorities of the Contracting States in equal shares.
- (c) The competent authorities of the Contracting States shall provide the information necessary for the arbitration decision to all arbitrators without undue delay.
- (d) An arbitration decision shall be treated as follows:
 - (i) An arbitration decision has no precedential value.
 - (ii) An arbitration decision shall be final, unless that decision is found to be unenforceable by a court of either Contracting State due to a violation of paragraph 5 of Article 25 of the Convention, of this paragraph or of any procedural rule determined in accordance with paragraph 5 of Article 25 of the Convention and subparagraph (a) that may

reasonably have affected the decision. If the decision is found to be unenforceable due to the violation, the request for arbitration shall be considered not to have been made and the arbitration proceedings shall be considered not to have taken place (except for the purposes of clauses (iv) and (v) of subparagraph (b)).

- (e) Where at any time before the arbitration panel has delivered a decision on a case to the competent authorities of the Contracting States and to the person who made the request for arbitration in respect of the case:
- (i) the competent authorities of the Contracting States reach a mutual agreement to resolve the case pursuant to paragraph 2 of Article 25 of the Convention; or
 - (ii) that person withdraws the request for arbitration; or
 - (iii) a decision concerning the case is rendered by a court or administrative tribunal of either Contracting State during the arbitration proceedings;
- the procedures under Article 25 of the Convention in respect of the case shall terminate.
- (f) Where a case in respect of which a request for arbitration has been made is pending in litigation or appeal, the mutual agreement that implements the arbitration decision on the case shall be considered not to be accepted by the person directly affected by the case if any person directly affected by the case who is a party to the litigation or appeal does not withdraw, within 60 days after receiving the arbitration decision, from consideration by the relevant court or administrative tribunal all issues resolved in the arbitration proceedings. In this case, the case shall not be eligible for any further consideration by the competent authorities of the Contracting States.
- (g) The provisions of paragraph 5 of Article 25 of the Convention and this paragraph shall not apply to cases falling within paragraph 3 of Article 4 of the Convention.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Reykjavík this 15th day of January, 2018 in the English language.

For Iceland:
Guðlaugur Þór Þórðarson

For Japan:
Yasuhiko Kitagawa